

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'HISENDA

- 1771** *Reial decret 117/2024, de 30 de gener, pel qual es despleguen les normes i els procediments de diligència deguda en l'àmbit de l'intercanvi automàtic obligatori d'informació comunicada pels operadors de plataformes i es modifica el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, en transposició de la Directiva (UE) 2021/514 del Consell, de 22 de març de 2021, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat, i altres normes tributàries.*

I

La Directiva (UE) 2021/514 del Consell, de 22 de març de 2021, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat –d'ara endavant, DAC 7– té com a objectius principals millorar el marc existent per a l'intercanvi d'informació i la cooperació administrativa a la Unió Europea, així com ampliar la cooperació administrativa en àmbits nous, amb la finalitat d'afrontar els reptes que planteja la digitalització de l'economia i ajudar les administracions tributàries a recaptar els impostos d'una manera millor i més eficient. En aquest sentit, s'estableix una nova obligació d'informació respecte als operadors de les plataformes digitals.

Així mateix, en un context internacional d'enfortiment dels mecanismes d'intercanvi d'informació, cal tenir en compte la subscripció per part d'Espanya de l'Acord multilateral entre autoritats competents sobre l'intercanvi automàtic d'informació relativa als ingressos obtinguts a través de plataformes digitals en l'– de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic –d'ara endavant, OCDE–, així com altres acords internacionals subscrits amb el mateix objectiu. En aquest sentit, a l'efecte de facilitar a les jurisdiccions signatàries l'intercanvi d'informació a l'empara de l'Acord multilateral esmentat, s'han aprovat en el si de l'OCDE unes normes tipus de comunicació d'informació per part dels operadors de plataformes respecte als venedors en l'àmbit de l'economia col·laborativa i de l'economia de treball esporàdic i per encàrrec –d'ara–, normes tipus–, substancialment similars al contingut de la DAC 7, en particular, a les normes i els procediments de diligència deguda de l'annex.

A l'efecte que els operadors esmentats puguin complir l'obligació esmentada, s'estableixen certes normes i procediments de diligència deguda que els operadors de plataformes digitals han d'aplicar respecte als considerats «venedors», a fi que aquests darrers facilitin determinades dades als operadors perquè, al seu torn, puguin complir l'obligació d'informació respecte de l'Administració tributària.

Aquest Reial decret té per objecte establir les normes i els procediments de diligència deguda esmentats, així com regular les noves obligacions de registre i d'informació que, juntament amb la normativa legal sobre aquestes matèries que conté la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, completen la transposició de la Directiva (UE) 2021/514, així com la implantació de l'Acord multilateral o altres acords internacionals esmentats.

No obstant això, pel que fa a la denominada DAC 7, cal tenir en compte que la Directiva (UE) 2023/2226 del Consell, de 17 d'octubre de 2023, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat –d'ara endavant, DAC 8–, va modificar la redacció de determinats preceptes de la DAC 7 abans que es transposessin al dret espanyol. En conseqüència, aquesta norma, pel que fa a la transposició de la DAC 7, implementa també els preceptes de la DAC 8 que

afecten i fan una nova redacció de determinades disposicions de la DAC 7. En aquest sentit, en el cas de confirmació directa de la identitat i la residència del «venedor» a través d'un servei d'identificació posat a disposició pels estats membres o per la Unió Europea, es continua exigint a l'operador l'obtenció d'aquestes dades del venedor a través dels procediments de diligència deguda. En aquests supòsits, encara que les dades siguin recopilades del «venedor» per part de l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació», no s'han de comunicar a l'Administració tributària.

Finalment, al marge d'això, s'introdueix en el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol –d'ara endavant, RGAT–, una disposició addicional relativa al tractament de dades personals.

II

Pel que fa a les normes i els procediments de diligència deguda, quant a l'àmbit subjectiu, han d'aplicar aquests procediments els «operadors de plataforma obligats a comunicar informació» en relació amb determinades informacions dels «venedors» que, al seu torn, estan subjectes a la comunicació d'aquestes dades als operadors esmentats en virtut d'aquestes normes de diligència deguda.

Quant a l'àmbit objectiu, s'hi defineix en què consisteixen les normes i els procediments de diligència deguda.

En aquest sentit, a l'efecte d'obtenir les dades que cal comunicar per part dels operadors esmentats, aquests han d'implantar els procediments corresponents de diligència deguda des d'una doble perspectiva. D'una banda, han de desplegar una activitat de recopilació de dades identificatives dels venedors que utilitzin les plataformes que ells operen. De l'altra, s'han de verificar les dades esmentades, i adquireix una importància especial l'aclariment de la residència del venedor, atès que aquesta identificació determina els estats membres de la Unió Europea o altres jurisdiccions als quals s'ha de transmetre la informació.

Un element previ que cal comprovar és la consideració dels venedors com a «venedors exclosos», i s'utilitzen dos instruments a aquest efecte: si l'exclusió es fonamenta en la configuració mateixa de l'entitat exclosa, pública o cotitzada, la verificació es pot efectuar a través de la informació disponible públicament o confirmada per la mateixa «entitat». Si l'exclusió es fonamenta en la configuració de l'activitat desenvolupada pel venedor, l'anàlisi es pot basar en els registres disponibles per l'operador.

La verificació de la correcció de la informació s'ha d'efectuar, amb caràcter general, utilitzant la que figuri en els arxius mateixos de l'operador. Això no obstant, la comprovació dels números d'identificació fiscal es pot fer a través de qualsevol interfície electrònica gratuïta posada a disposició per un Estat membre o per la mateixa Unió Europea, així com per una «jurisdicció sòcia» o per l'OCDE. Així mateix, en determinats supòsits es poden utilitzar la informació i els documents de què disposi l'operador en els seus registres de cerca.

A més, en el cas que l'activitat desenvolupada pel venedor sigui l'arrendament o la cessió temporal d'ús de béns immobles, s'estableixen particularitats respecte de les obligacions d'informació i de diligència deguda derivades de la naturalesa mateixa de l'activitat desenvolupada. En aquest sentit, cal identificar la localització concreta del bé immoble, atès que l'operador de la plataforma ha de comunicar la informació obtinguda en aquests casos no només a l'Estat membre o la «jurisdicció sòcia» de residència del «venedor», sinó també a l'Estat membre o la «jurisdicció sòcia» on estigui ubicat aquest bé immoble.

Quant al moment i la validesa dels procediments de diligència deguda aplicats, s'han de dur a terme abans del 31 de desembre de l'any natural respecte del qual s'efectua la comunicació. Ara bé, s'estableixen excepcions pel que fa a la informació relativa als

venedors que ja estiguin registrats a la plataforma l'1 de gener de 2023 o en la data en què una entitat es converteixi en un «operador de plataforma obligat a comunicar informació», així com als venedors la informació dels quals s'hagi obtingut i verificat de conformitat amb les normes de diligència deguda en els 36 mesos anteriors, sempre que no hi hagi motius per dubtar que és correcta.

III

S'estableix una nova obligació d'informació, en virtut de la qual els «operadors de plataforma obligats a comunicar informació» han de declarar a l'Administració tributària determinada informació relativa a l'activitat desenvolupada a través de la plataforma que operen. Aquesta plataforma permet als «venedors» posar-se en contacte amb altres usuaris per dur a terme una «activitat pertinent», de manera directa o indirecta, per a aquests usuaris. També inclou qualsevol modalitat de recaptació i pagament d'una «contraprestació» en relació amb l'«activitat pertinent». Aquesta obligació d'informació, pel que fa a la informació relativa a la cessió i a l'arrendament de béns immobles, substitueix la «Declaració informativa anual de la cessió d'ús d'habitatges amb finalitats turístiques» (model 179).

Les dades obtingudes per l'Administració tributària espanyola són objecte d'intercanvi d'informació amb la resta d'estats membres de la Unió Europea o «jurisdicció sòcia», i s'han d'enviar a l'Estat membre o la jurisdicció on el «venedor subjecte a comunicació d'informació» resideixi. En el cas d'arrendament o de cessió temporal d'ús de béns immobles, a més, la informació s'ha d'enviar també a l'Estat membre o la jurisdicció on s'ubiquin els béns immobles.

Pel que fa a l'àmbit subjectiu, han de presentar la declaració davant de l'Administració tributària espanyola aquells «operadors de plataforma obligats a comunicar informació» en què concorri algun criteri de connexió amb Espanya o que s'hagin registrat a Espanya d'acord amb la normativa aplicable.

No estan obligats a informar els «operadors de plataforma exclosos», tot i que han de comunicar anualment aquesta condició a l'Administració tributària; són els que no tenen en el seu model empresarial «venedors subjectes a comunicació d'informació». Tampoc han d'informar, en l'àmbit de la DAC 7, els operadors residents en un «territori qualificat no pertanyent a la Unió» que subministrin la mateixa informació que preveu la Directiva en virtut d'un «acord de qualificació vigent entre autoritats competents».

A l'efecte de determinar la competència de l'Administració tributària espanyola, cal destacar la importància del registre de l'operador obligat, ja que és l'element determinant, en darrera instància, de la competència d'aquesta en relació amb els operadors en què no concorri cap criteri d'arrelament a la Unió Europea.

Així, el compliment de l'obligació de registre s'ha d'efectuar a través de la corresponent declaració censal en el Registre d'operadors de plataforma estrangers no qualificats o en el Registre d'altres operadors de plataforma obligats a comunicar informació. També es regulen determinats aspectes relatius al seu règim, com ara les dades necessàries per efectuar el registre, la possible baixa cautelar d'aquest en el cas que l'operador no compleixi la seva obligació d'informació corresponent, així com la revocació del NIF en aquests casos, o la comunicació a la Comissió de l'inici d'activitats sense registre previ en el cas dels operadors que no tinguin arrelament a la Unió Europea.

Pel que fa a l'àmbit objectiu de l'obligació, s'han de comunicar diverses dades relatives a les operacions en què intervinguin, com ara la identificació dels operadors i venedors mateixos, les activitats que desenvolupen, la contraprestació i la identificació dels comptes financers utilitzats per al cobrament d'aquesta, i els tributs, les comissions, les tarifes i altres quantitats retingudes o cobrades per l'operador, entre altres dades.

Finalment, es determina el termini per complir l'obligació d'informació, que és durant el mes de gener de l'any natural posterior a l'any en què el «venedor» hagi estat identificat com a «venedor subjecte a comunicació d'informació».

IV

Al marge del contingut anterior, centrat en la implantació de la DAC 7 i de l'Acord multilateral esmentat, s'introdueixen diferents modificacions en diversos reglaments. En particular, les que tenen com a objectiu principal desplegar les modificacions legals que es van introduir en el nostre ordenament jurídic arran de l'aprovació de la Llei 13/2023, de 24 de maig, per la qual es modifica la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en transposició de la Directiva (UE) 2021/514 del Consell, de 22 de març de 2021, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat, i altres normes tributàries.

En l'RGAT, s'estableix com a dada nova que cal comunicar en el cens d'obligats tributaris la titularitat real de les persones jurídiques i les entitats, en desplegament de l'obligació d'informació que recull la Llei esmentada anteriorment. Aquesta dada també s'ha d'exigir en la rehabilitació del número d'identificació fiscal. Al marge d'això, s'indica, amb caràcter general, que la sol·licitud de rehabilitació d'aquest número s'ha d'efectuar mitjançant la declaració de modificació del Cens d'Empresaris, Professionals i Retenidors.

Així mateix, es modifica en l'RGAT el règim jurídic de l'obligació d'informació sobre mecanismes transfronterers de planificació fiscal, derivada de la Directiva (UE) 2018/822 del Consell, de 25 de maig de 2018, que modifica la Directiva 2011/16/UE pel que fa a l'intercanvi automàtic i obligatori d'informació en l'àmbit de la fiscalitat en relació amb els mecanismes transfronterers subjectes a comunicació d'informació, coneguda comunament com a DAC 6, arran de la subscripció per part d'Espanya de l'Acord multilateral entre autoritats competents sobre l'intercanvi automàtic d'informació relativa als mecanismes d'elusió de l'estàndard comú de comunicació d'informació i les estructures extraterritorials opaques i de les seves normes tipus de comunicació obligatòria d'informació per afrontar els mecanismes d'elusió de l'estàndard comú de comunicació d'informació i les estructures extraterritorials opaques en el si de l'OCDE, amb l'objectiu que l'Administració tributària espanyola disposi de la informació necessària per procedir a l'intercanvi amb les jurisdiccions signatàries dels mecanismes que eludeixen l'estàndard comú de comunicació d'informació i les estructures extraterritorials opaques regulat per aquest acord.

També es recullen en l'RGAT les modificacions de la DAC 6 efectuades per la DAC 8 en relació amb aquesta obligació d'informació. D'una banda, s'elimina l'obligació de l'intermediari exempt de l'obligació d'informació pel deure de secret professional de comunicar la seva exempció a la resta d'intermediaris o obligats tributaris interessats que no siguin els seus clients, d'acord també amb la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (Gran Sala) de 8 de desembre de 2022 (assumpte C-694/20). A més, pel que fa al contingut de la declaració informativa, s'exclou, en línia amb això, la dada relativa a la identitat dels intermediaris exempts de l'obligació d'informació pel deure de secret professional, i s'inclou, dins del resum del mecanisme transfronterer, el deure de declarar qualsevol informació que pugui ajudar l'Administració tributària a avaluar el risc fiscal del mecanisme.

En un altre ordre de coses, s'introdueixen una sèrie de canvis a l'RGAT derivats de l'autorització legal per comprovar la comptabilitat en el si del procediment de comprovació limitada.

Així mateix, la dita Llei 13/2023, de 24 de maig, preveu la possibilitat d'implantar un sistema únic per a la correcció de les autoliquidacions, mitjançant la nova figura de l'autoliquidació rectificativa que substitueixi l'actual sistema dual d'autoliquidació complementària i de sol·licitud de rectificació d'autoliquidacions, en aquells tributs en què la seva normativa reglamentària ho prevegi expressament. En aquest sentit, es modifiquen els reglaments específics de desplegament de les lleis reguladores de l'impost sobre el valor afegit, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre societats, dels impostos especials i de l'impost sobre els gasos fluorats d'efecte hivernacle, per implantar aquest nou sistema en aquests tributs. Tanmateix, el procediment tradicional de sol·licitud de rectificació d'autoliquidacions es pot utilitzar

quan el motiu de la rectificació al·legat sigui la possible vulneració, per la norma aplicada a l'autoliquidació prèvia, dels preceptes d'una altra norma de rang superior.

Com a conseqüència de l'atribució íntegra de competències als òrgans de recaptació en matèria de declaració de responsabilitat, es modifiquen les possibles actuacions durant el procediment d'inspecció en cas de concurrència de supòsits de responsabilitat tributària, així com determinades remissions reglamentàries dins del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

A més, en el Reglament general de recaptació, al marge dels canvis derivats del desplegament de la Llei 13/2023, de 24 de maig, s'efectuen una sèrie de modificacions que responen fonamentalment a qüestions de caràcter tècnic. Les principals modificacions són les següents:

Com a conseqüència de l'aprovació de la Directiva (UE) 2015/2366 del Parlament Europeu i del Consell, de 25 de novembre de 2015, sobre serveis de pagament en el mercat interior, que té com a objectiu, entre múltiples finalitats, impulsar la competència i la innovació en el sector, reforçar la seguretat en el mercat de pagaments, i afavorir l'aparició de nous mètodes de pagament i del comerç electrònic, s'inclouen les entitats de pagament i de diner electrònic com a possibles entitats prestadores del servei de caixa i col·laboradores en la recaptació.

En l'àmbit de la gestió recaptatòria, pel que fa als ingressos fets a través d'entitats col·laboradores, es modifica, d'una banda, el sistema de validació dels ingressos per adaptar-lo a les noves tecnologies, i, de l'altra, amb l'objectiu que les quantitats recaptades per les entitats col·laboradores s'ingressin en el compte del Tresor Públic en la mateixa quinzena recaptatòria, s'estableix que el Dilluns de Pasqua tingui la consideració de dia inhàbil a aquest efecte.

Es clarifica el càlcul de l'import de la garantia en el cas dels fraccionaments sol·licitats en període executiu perquè inclogui els recàrrecs del període executiu que s'hagin meritat.

En la compensació d'ofici de deutes d'entitats públiques, se suprimeix la notificació de l'inici del procediment per homogeneïtzar-lo amb els procediments de compensació d'ofici d'altres creditors amb la hisenda pública.

S'introdueixen alguns canvis en el règim jurídic d'alienació dels béns embargats mitjançant subhasta. En particular, pel que fa als béns embargats que hagin quedat sense adjudicar, es redueix el tipus per a la segona i les subhastes següents, i s'aplica un coeficient corrector sobre l'import de la valoració del bé. S'incrementa el dipòsit obligatori per ser admès com a licitador en el cas dels béns mobles. I també, per evitar la gestió d'ofertes simbòliques, s'estableix un import mínim de licitació del bé o del lot subhastat, que és, amb caràcter general, del 10 per cent del tipus de subhasta.

Així mateix, es reestructuren els apartats d'alguns articles, com ara els relatius a l'adjudicació i el pagament i a l'aixecament de l'embargament. Així, la possibilitat d'iniciar nous procediments d'alienació, un cop finalitzat algun de previ, si queden béns o drets sense adjudicar, es regula en el precepte dedicat a la finalització, l'adjudicació i el pagament.

Finalment, en matèria de responsabilitat associada a la liquidació vinculada a delictes, la norma reglamentària recull el requisit d'imputació formal del responsable en el procés penal per poder ser declarat responsable del deute tributari, d'acord amb el que es preveu en l'àmbit legal.

Aquest Reial decret es completa amb les disposicions finals que fan referència al títol competencial a l'empara del qual es dicta la norma, al dret de la Unió Europea que s'incorpora a l'ordenament intern, a l'habilitació de la persona titular del Ministeri d'Hisenda perquè dicti les disposicions i adopti les mesures necessàries per al desplegament, l'execució i l'aplicació d'aquest Reial decret, i a la que fixa l'entrada en vigor de la norma, respectivament.

V

Aquest Reial decret consta de vuit articles, onze disposicions finals i un annex.

D'acord amb el que disposa la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, l'elaboració d'aquest Reial decret s'ha dut a terme d'acord amb els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

Així, es compleix el principi de necessitat i eficàcia, ja que és necessària la transposició de la Directiva (UE) 2021/514 del Consell, de 22 de març de 2021, així com la implementació de l'Acord multilateral o d'altres acords internacionals esmentats mitjançant la incorporació de modificacions de diverses normes de l'ordenament que tenen rang legal i reglamentari. Així mateix, cal tenir en compte que aquest Reial decret desplega determinats aspectes de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Es compleix també el principi de proporcionalitat, ja que s'ha observat exclusivament la manera d'atendre els objectius estrictament exigits esmentats anteriorment.

Pel que fa al principi de seguretat jurídica, s'ha garantit la coherència del text amb la resta de l'ordenament jurídic estatal, així com amb el de la Unió Europea. De fet, la norma reglamentària respon a la necessitat de transposició de la norma europea al dret espanyol.

El principi de transparència s'ha garantit mitjançant el compliment del tràmit de consulta pública. Així mateix, amb la publicació del projecte, així com de la seva memòria d'anàlisi d'impacte normatiu, al portal web del Ministeri d'Hisenda, a l'efecte que aquests textos puguin ser coneguts en el tràmit d'audiència i informació pública per tots els ciutadans.

Finalment, pel que fa al principi d'eficiència, s'ha procurat que la norma generi les menors càrregues administratives possibles per als ciutadans, així com els menors costos indirectes, i que fomenti l'ús racional dels recursos públics; encara més, fins i tot algunes de les mesures que s'hi incorporen comporten una reducció d'aquestes càrregues.

Finalment, cal assenyalar que la norma s'inscriu en l'àmbit de l'anomenada «assistència mútua», tal com defineix la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, que participa de la naturalesa jurídica de les relacions internacionals. Aquesta norma es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.3a i 14a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de relacions internacionals i d'hisenda general, respectivament.

Així mateix, aquest Reial decret es dicta a l'empara de l'habilitació legal indicada a la disposició addicional vint-i-cinquena i a la disposició final novena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

En virtut d'això, a proposta de la vicepresidenta primera del Govern i ministra d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seva reunió del dia 30 de gener de 2024,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

1. Aquest Reial decret té per objecte la regulació de les normes i dels procediments de diligència deguda que han d'aplicar els «operadors de plataforma obligats a comunicar informació», així com modificar el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, per regular en l'àmbit reglamentari les noves obligacions de registre i d'informació que han de complir aquests operadors, d'acord amb el que disposen l'article 8 *bis quater* i l'annex V de la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i per la qual es deroga la Directiva 77/799/CEE, l'Acord multilateral entre autoritats competents sobre l'intercanvi

automàtic d'informació relativa a ingressos obtinguts a través de plataformes digitals en l'àmbit de l'OCDE, altres acords internacionals subscrits per Espanya amb el mateix objectiu d'intercanvi d'informació, i la disposició addicional vint-i-cinquena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. Els termes utilitzats en aquest Reial decret, així com en la seva normativa de desplegament, tenen, d'acord amb el que disposa l'annex V de la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i per la qual es deroga la Directiva 77/799/CEE, i l'Acord multilateral entre autoritats competents sobre intercanvi automàtic d'informació relativa a ingressos obtinguts a través de plataformes digitals en l'àmbit de l'OCDE, el significat que conté l'annex, llevat que la normativa estableixi una altra cosa.

Article 2. *Àmbit subjectiu.*

Estan obligats a aplicar les normes i els procediments de diligència deguda que regula aquest Reial decret els «operadors de plataforma obligats a comunicar informació» sobre determinades informacions relatives als «venedors».

Així mateix, les persones o les entitats que tinguin la consideració de «venedors» han de complir les obligacions derivades de l'aplicació, per part de l'operador, de les normes i dels procediments de diligència deguda.

Article 3. *Normes i procediments de diligència deguda.*

1. Tenen la consideració de normes i procediments de diligència deguda les actuacions que han de dur a terme els «operadors de plataforma obligats a comunicar informació» dirigides a l'obtenció, la verificació i la determinació d'informació relativa als «venedors».

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, un «operador de plataforma obligat a comunicar informació» pot optar per executar els procediments de diligència deguda únicament respecte dels «venedors actius».

2. Un «operador de plataforma obligat a comunicar informació» pot valer-se d'un tercer per complir les normes i els procediments de diligència deguda que regula aquest Reial decret. En cap cas el compliment per part del tercer exclou la responsabilitat de l'operador pel compliment de les seves obligacions de diligència deguda.

Article 4. *Determinació dels venedors no subjectes a revisió.*

1. A fi de determinar si un «venedor» que constitueix una «entitat» compleix els requisits per considerar-se un «venedor exclòs», tal com es descriu en la secció I, apartat B, punt 4, lletres a) i b), de l'annex, l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» es pot basar en informació disponible públicament o en una confirmació del mateix «venedor».

2. Per tal de determinar si un «venedor» compleix els requisits per considerar-se un «venedor exclòs», tal com es descriu en la secció I, apartat B, punt 4, lletres c) i d), de l'annex, l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» es pot basar en els seus registres propis disponibles.

Article 5. *Obtenció d'informació.*

1. Els «operadors de plataforma obligats a comunicar informació» estan obligats, d'acord amb el que disposen l'annex V de la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i per la qual es deroga la Directiva 77/799/CEE, i l'Acord multilateral entre autoritats competents sobre intercanvi automàtic d'informació relativa a ingressos obtinguts a través de

plataformes digitals en l'àmbit de l'OCDE, a obtenir i recopilar del «venedor» que no sigui un «venedor exclòs» les dades següents:

a) Si el «venedor» a què es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat és una persona física:

- 1r Nom i cognoms.
- 2n «Adreça principal».
- 3r Número d'identificació fiscal o equivalent funcional, amb indicació de l'Estat membre de la Unió Europea o la jurisdicció d'emissió o, si no n'hi ha, el lloc de naixement.
- 4t Número d'identificació als efectes de l'impost sobre el valor afegit o de l'impost anàleg expedit per un Estat membre o una jurisdicció, si es coneix i és diferent del número d'identificació fiscal anterior.
- 5è Data de naixement.

b) Si el «venedor» a què es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat és una entitat:

- 1r Raó social.
- 2n «Adreça principal».
- 3r Número d'identificació fiscal o equivalent funcional, amb indicació de l'Estat membre de la Unió Europea o la jurisdicció d'emissió.
- 4t Número d'identificació als efectes de l'impost sobre el valor afegit o de l'impost anàleg expedit per un Estat membre o una jurisdicció, si es coneix i és diferent del número d'identificació fiscal anterior.
- 5è Número de registre de l'empresa, si s'escau.
- 6è Identificació dels establiments permanents des dels quals s'exerceixen «activitats pertinents» a la Unió Europea, amb indicació de l'Estat membre on estiguin situats aquests establiments permanents.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» no està obligat a obtenir la informació indicada en l'apartat 1.a), números 2n a 5è, i en l'apartat 1.b), números 2n a 6è, si, en l'àmbit d'aplicació de l'Acord multilateral a què es refereix l'apartat 1, es basa en una confirmació directa de la identitat i de la residència del «venedor» a través d'un servei d'identificació posat a disposició per una «jurisdicció sòcia» o per l'OCDE a fi de determinar la identitat i la residència del «venedor».

3. No obstant el que disposen l'apartat 1.a), número 3r, i l'apartat 1.b), números 3r i 5è, l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» no està obligat a obtenir el número d'identificació fiscal o el número de registre de l'empresa, segons correspongui, en cap de les situacions següents:

a) Quan l'Estat membre o la «jurisdicció sòcia» de residència del «venedor» no expedeixi al «venedor» un número d'identificació fiscal o un número de registre d'empresa.

b) Quan l'Estat membre o la «jurisdicció sòcia» de residència del «venedor» no exigeixi la recopilació del número d'identificació fiscal expedit al «venedor».

4. A més, quan un «venedor» dugui a terme una «activitat pertinent» que comporti l'arrendament o la cessió temporal d'ús de béns immobles, l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» ha d'obtenir del «venedor» les dades següents:

- a) L'adreça de cada «bé immoble comercialitzat».
- b) El número de referència cadastral de l'immoble o el seu equivalent d'acord amb la legislació nacional de l'Estat membre o la «jurisdicció sòcia» on estigui situat.
- c) Els documents, les dades o la informació que acreditin que el «bé immoble comercialitzat» pertany al mateix propietari, quan l'«operador de plataforma obligat a

comunicar informació» hagi facilitat més de 2.000 «activitats pertinents» mitjançant l'arrendament o la cessió temporal d'ús d'un «bé immoble comercialitzat» per a un mateix «venedor» que sigui una «entitat».

Article 6. *Verificació de la informació.*

1. L'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» ha de determinar si la informació obtinguda de conformitat amb l'article 4 i amb l'article 5.1, lletres a) i b), números 1r a 5è, i amb l'article 5.4, és correcta, per a la qual cosa ha d'utilitzar tota la informació de què disposi en els seus arxius, així com qualsevol interfície electrònica posada a disposició de manera gratuïta per un Estat membre o per la Unió Europea, així com per una «jurisdicció sòcia» o per l'OCDE, si s'escau, per tal de comprovar la validesa del número d'identificació fiscal, així com del número d'identificació als efectes de l'impost sobre el valor afegit o de l'impost anàleg expedit per una jurisdicció.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, per completar els procediments de diligència deguda d'acord amb l'article 7.2, l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» pot determinar si la informació obtinguda d'acord amb l'article 4 i amb l'article 5.1, lletres a) i b), números 1r a 5è, i amb l'article 5.4, és correcta, per a la qual cosa ha d'utilitzar la informació de què disposi en els seus registres de cerca electrònica.

3. D'acord amb el que disposa l'article 7.3, i sens perjudici del que estableixen els apartats anteriors d'aquest article, en els casos en què l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» tingui motius per creure, basant-se en informació facilitada per l'autoritat competent d'un Estat membre o d'una «jurisdicció sòcia» en una petició relativa a un «venedor» concret, que algun dels elements d'informació descrits en l'article 5 pot ser incorrecte, ha de sol·licitar al «venedor» que els rectifiqui i que els acrediti mitjançant documents, dades o informació correctes i procedents de fonts independents. A aquest efecte, tenen la consideració de document, dada o informació correcta, entre d'altres, els següents:

- a) Un document d'identificació expedit per un Estat membre o per una jurisdicció.
- b) Un certificat de residència fiscal emès durant els sis mesos naturals anteriors a la petició efectuada al «venedor».

Article 7. *Termini i validesa dels procediments de diligència deguda.*

1. Un «operador de plataforma obligat a comunicar informació» ha de completar els procediments de diligència deguda abans del 31 de desembre del «període de referència».

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, en el cas dels venedors que estiguin registrats a la plataforma l'1 de gener de 2023 o en la data en què una «entitat» esdevingui «operador de plataforma obligat a comunicar informació», els procediments de diligència deguda s'han de dur a terme, com a màxim, el 31 de desembre del segon «període de referència» de l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació».

3. Sens perjudici del que estableix l'apartat 1, un «operador de plataforma obligat a comunicar informació» es pot basar en els procediments de diligència deguda executats respecte de «períodes de referència» anteriors, sempre que es compleixin les condicions següents:

- a) Que la informació sobre el «venedor» que exigeix l'article 5.1 s'hagi obtingut i verificat o confirmat en els darrers trenta-sis mesos.
- b) Que l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» no tingui cap motiu per creure que la informació obtinguda és o ha passat a ser poc fiable o incorrecta.

Article 8. *Determinació de l'Estat de residència del «venedor».*

1. Un «operador de plataforma obligat a comunicar informació» ha de considerar que un «venedor» és resident als estats membres de la Unió Europea següents:

- a) L'Estat membre de l'«adreça principal» del «venedor».
- b) L'Estat membre d'expedició del número d'identificació fiscal, quan sigui diferent de l'Estat membre de l'«adreça principal» del «venedor».
- c) L'Estat membre on estigui situat l'establiment permanent, quan el «venedor» hagi facilitat aquesta informació d'acord amb l'article 5.1.b). 6è d'aquest Reial decret.

En l'àmbit d'aplicació de l'Acord multilateral a què es refereix l'article 1, un «operador de plataforma obligat a comunicar informació» només pot considerar que un «venedor» és resident en una «jurisdicció sòcia» quan tingui en aquesta jurisdicció la seva «adreça principal».

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, un «operador de plataforma obligat a comunicar informació» considera que un «venedor» és resident en cada Estat membre o «jurisdicció sòcia» que hagi confirmat un servei d'identificació electrònica posat a disposició per un Estat membre o per la Unió Europea o, si s'escau, per una «jurisdicció sòcia» o per l'OCDE, d'acord amb l'article 5.2 d'aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Modificació del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol.*

El Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, queda modificat de la manera següent:

Un. S'introdueixen dos apartats nous, l'11 i el 12, a l'article 3, amb la redacció següent:

«11. El Registre d'operadors de plataforma estrangers no qualificats està integrat pels «operadors de plataforma obligats a comunicar informació» a què es refereix l'article 54 *ter*.3.b), primer paràgraf, d'aquest Reglament.

12. El Registre d'altres operadors de plataforma obligats a comunicar informació està integrat pels «operadors de plataforma obligats a comunicar informació» a què es refereix l'article 54 *ter*.3.a) d'aquest Reglament.»

Dos. S'introdueix una nova lletra m) en l'apartat 2 de l'article 4, amb la redacció següent:

«m) El nom, els cognoms i el número d'identificació fiscal i, si s'escau, el número d'identificació fiscal d'altres països; per als residents, el codi d'identificació fiscal del país de residència; per als no residents, el número d'identificació fiscal de l'IVA o un altre número d'identificació del seu país de residència, de les persones que tinguin la consideració de titulars reals de l'entitat, d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 10/2010, de 28 d'abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.»

Tres. S'introdueix un nou article 9 *bis*, amb la redacció següent:

«Article 9 *bis*. *Declaració d'alta en el Registre d'operadors de plataforma estrangers no qualificats.*

1. L'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» a què es refereix l'article 54 *ter*.3.b), primer paràgraf, d'aquest Reglament que, si s'escau,

hagi optat per inscriure's a Espanya, ha de presentar una declaració d'alta en el Registre d'operadors de plataforma estrangers no qualificats.

2. La declaració d'alta ha d'incloure la informació de l'operador que preveu l'apartat B, punt 2, de la secció II de l'annex del Reial decret 117/2024, de 30 de gener, pel qual es despleguen les normes i els procediments de diligència deguda en l'àmbit de l'intercanvi automàtic obligatori d'informació comunicada pels operadors de plataformes, i es modifiquen el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, en transposició de la Directiva (UE) 2021/514 del Consell, de 22 de març de 2021, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat, i altres normes tributàries.

3. Aquesta declaració s'ha de presentar quan s'iniciï l'activitat com a «operador de plataforma», en els termes que defineix la secció I de l'annex del Reial decret 117/2024, de 30 de gener, pel qual es despleguen les normes i els procediments de diligència deguda en l'àmbit de l'intercanvi automàtic obligatori d'informació comunicada pels operadors de plataformes, i es modifiquen el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, en transposició de la Directiva (UE) 2021/514 del Consell, de 22 de març de 2021, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat, i altres normes tributàries.»

Quatre. S'introdueix un nou article 9 *ter*, amb la redacció següent:

«Article 9 *ter*. *Declaració d'alta en el Registre d'altres operadors de plataforma obligats a comunicar informació.*

1. L'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» a què es refereix l'article 54 *ter*.3.a) d'aquest Reglament ha de presentar una declaració d'alta en el Registre d'altres operadors de plataforma obligats a comunicar informació.

2. La declaració d'alta ha d'incloure la informació següent:

- a) Raó social.
- b) Número d'identificació fiscal.
- c) Domicili fiscal a Espanya.
- d) Adreces electròniques, inclosos els llocs web.
- e) Nom i cognoms o raó social o denominació completa i número d'identificació fiscal dels seus representants legals a Espanya.
- f) En cas que no sigui resident fiscal a Espanya, l'Estat o el territori de residència, així com el seu número d'identificació fiscal, el domicili i la identificació completa dels seus representants en aquest Estat o territori de residència.

3. Si l'«operador de plataforma» no és resident a Espanya però opera en territori espanyol mitjançant un o diversos establiments permanents, cada establiment permanent s'ha d'inscriure individualment en el Registre d'altres operadors de plataforma obligats a comunicar informació, i ha de proporcionar les mateixes dades i en les mateixes condicions que els operadors residents i, a més, cadascun d'aquests ha d'identificar la persona o l'entitat no resident de la qual depengui i comunicar les dades relatives a aquesta que es relacionen en l'apartat anterior.

4. Aquesta declaració s'ha de presentar quan s'iniciï l'activitat com a «operador de plataforma», en els termes que defineix la secció I de l'annex del

Reial decret 117/2024, de 30 de gener, pel qual es despleguen les normes i els procediments de diligència deguda en l'àmbit de l'intercanvi automàtic obligatori d'informació comunicada pels operadors de plataformes, i es modifiquen el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, en transposició de la Directiva (UE) 2021/514 del Consell, de 22 de març de 2021, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat, i altres normes tributàries.»

Cinc. Es modifica la lletra u) i s'afegeix una lletra v) nova a l'apartat 2 de l'article 10, que queden redactades de la manera següent:

«u) Sol·licitar la rehabilitació del número d'identificació fiscal en els termes que disposa l'apartat 8 de l'article 147 d'aquest Reglament.

v) Comunicar altres fets i circumstàncies de caràcter censal que preveuen les normes tributàries o que determini la persona titular del Ministeri d'Hisenda.»

Sis. S'introdueix un nou article 10 *bis*, amb la redacció següent:

«Article 10 *bis*. *Declaració de modificació en el Registre d'operadors de plataforma estrangers no qualificats.*

1. Quan es modifiqui qualsevol de les dades recollides en la declaració d'alta o en qualsevol altra declaració de modificació posterior, l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» a què es refereix l'article 54 *ter*.3.b), primer paràgraf, d'aquest Reglament que, si s'escau, hagi optat per inscriure's a Espanya, ha de comunicar a l'Administració tributària, mitjançant la declaració corresponent, aquesta modificació.

2. La declaració s'ha de presentar en el termini d'un mes des que s'hagin produït els fets que en determinen la presentació.»

Set. S'introdueix un nou article 10 *ter*, amb la redacció següent:

«Article 10 *ter*. *Declaració de modificació en el Registre d'altres operadors de plataforma obligats a comunicar informació.*

1. Quan es modifiqui qualsevol de les dades recollides en la declaració d'alta o en qualsevol altra declaració de modificació posterior, l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» a què es refereix l'article 54 *ter*.3.a) d'aquest Reglament ha de comunicar a l'Administració tributària, mitjançant la declaració corresponent, aquesta modificació.

2. La declaració s'ha de presentar en el termini d'un mes des que s'hagin produït els fets que en determinen la presentació.»

Vuit. S'introdueix un nou article 11 *bis*, amb la redacció següent:

«Article 11 *bis*. *Declaració de baixa en el Registre d'operadors de plataforma estrangers no qualificats.*

1. L'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» a què es refereix l'article 54 *ter*.3.b), primer paràgraf, d'aquest Reglament que, si s'escau, hagi optat per inscriure's a Espanya i que deixi d'executar qualsevol tipus d'activitat com a «operador de plataforma» o que ja no compleixi les condicions a què es refereix l'article 54 *ter*.3.b), primer paràgraf, d'aquest Reglament, ha de presentar la declaració corresponent mitjançant la qual comuniqui a l'Administració tributària aquesta circumstància, a l'efecte de la seva baixa en el Registre d'operadors de plataforma estrangers no qualificats.

2. La declaració de baixa s'ha de presentar en el termini d'un mes des que es compleixin les condicions que preveu l'apartat anterior.»

Nou. S'introdueix un nou article 11 *ter*, amb la redacció següent:

«Article 11 *ter*. *Declaració de baixa en el Registre d'altres operadors de plataforma obligats a comunicar informació.*

1. L'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» a què es refereix l'article 54 *ter*.3.a) d'aquest Reglament que deixi d'executar qualsevol tipus d'activitat com a «operador de plataforma» o que ja no compleixi les condicions a què es refereix aquest precepte ha de presentar la declaració corresponent mitjançant la qual comunicui a l'Administració tributària aquesta circumstància, a l'efecte de la seva baixa en el Registre d'altres operadors de plataforma obligats a comunicar informació.

2. La declaració de baixa s'ha de presentar en el termini d'un mes des que es compleixin les condicions que preveu l'apartat anterior.»

Deu. Es modifica l'apartat 4 de l'article 45, amb la redacció següent:

«4. Obligats a presentar la declaració en concepte d'intermediaris.

a) Estan obligats a presentar la declaració en concepte d'intermediaris sempre que concorri algun dels criteris de connexió a què es refereix l'apartat 6.a) d'aquest article:

1r Qualsevol persona o entitat que dissenyi, comercialitzi, organitzi o posi a disposició per a la seva execució un mecanisme transfronterer subjecte a comunicació d'informació, o que en gestioni l'execució.

2n Qualsevol persona o entitat que sàpiga o que raonablement es pugui suposar que sap que s'ha compromès a prestar, directament o per mitjà d'altres persones, ajuda, assistència o assessorament pel que fa al disseny, la comercialització, l'organització o la posada a disposició per a la seva execució o gestió de l'execució d'un mecanisme transfronterer subjecte a comunicació d'informació.

b) No estan obligats a presentar la declaració aquells intermediaris en què concorri alguna de les circumstàncies següents:

1r Quan la cessió de la informació vulneri el règim jurídic del deure de secret professional a què es refereix l'apartat 2 de la disposició addicional vint-i-tresena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, llevat d'autorització expressa de l'obligat tributari interessat d'acord amb el que disposa aquesta mateixa disposició addicional.

En aquest cas, l'intermediari exempt ha de comunicar aquesta circumstància en un termini de cinc dies comptats des de l'endemà del naixement de l'obligació d'informar el seu client, ja sigui intermediari o obligat tributari interessat, mitjançant la comunicació a què es refereix la disposició addicional vint-i-quatre de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

El contingut de la comunicació s'ha d'ajustar al model que aprovi la Resolució del Departament de Gestió Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

2n Quan existeixin diversos intermediaris i la declaració ja l'hagi presentat un d'ells.

L'intermediari exempt ha de conservar una prova fefaent que la declaració s'ha presentat d'acord amb les regles legalment aplicables per altres intermediaris obligats.

A aquest efecte, es considera prova fefaent la comunicació a què es refereix l'apartat 2 de la disposició addicional vint-i-quatrena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

L'intermediari que hagi presentat la declaració ho ha de comunicar als altres intermediaris que intervinguin en el mecanisme en el termini de cinc dies comptats des de l'endemà de la presentació.

El contingut de la comunicació s'ha d'ajustar al model que aprovi la Resolució del Departament de Gestió Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.»

Onze. Es modifiquen les lletres a) i c) de l'apartat 1 de l'article 46, amb la redacció següent:

«a) La identificació dels intermediaris diferents dels eximits de l'obligació d'informar pel deure de secret professional i dels obligats tributaris interessats, incloent-hi el nom, la data i el lloc de naixement (en el cas d'una persona física), la residència fiscal, el domicili, el NIF i, si s'escau, les persones o les entitats que siguin empreses associades a l'obligat tributari interessat.»

«c) Un resum del contingut del mecanisme transfronterer subjecte a comunicació d'informació que ha d'incloure les dades del mecanisme amb transcendència tributària, en particular, qualsevol informació que pugui ajudar l'Administració tributària a avaluar el risc fiscal.

Ha de constar-hi una referència a la denominació per la qual es conegui comunament, si s'escau, i una descripció en termes abstractes de les activitats econòmiques o els mecanismes pertinents, que no doni lloc a la revelació d'un secret tecnològic, científic, industrial, comercial, professional, organitzatiu o financer, o d'una informació la revelació de la qual sigui contrària a l'interès públic.»

Dotze. S'introdueix un nou article 49 *ter*, amb la redacció següent:

«Article 49 ter. Obligació d'informació de determinats mecanismes de planificació fiscal en l'àmbit de l'Acord multilateral entre autoritats competents sobre l'intercanvi automàtic d'informació relativa als mecanismes d'elusió de l'estàndard comú de comunicació d'informació i a les estructures extraterritorials opaques.

1. Les persones o les entitats que tinguin la consideració d'intermediaris a l'efecte d'aquesta obligació d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 45 d'aquest Reglament o, si s'escau, els obligats tributaris interessats a què es refereix l'apartat 5 d'aquest mateix article estan obligats a informar l'Administració tributària dels mecanismes transfronterers a què es refereix l'apartat 3 d'aquest article en què intervinguin o participin, respectivament, quan concorri alguna de les senyes distintives que determina l'article 47.5 d'aquest Reglament.

2. El règim de l'obligació d'informació dels mecanismes de planificació fiscal a què es refereix aquest article és el resultat dels articles 45 a 47 d'aquest Reglament, interpretats d'acord amb les Normes tipus de comunicació obligatòria d'informació per abordar els mecanismes d'elusió de l'estàndard comú de comunicació d'informació i les estructures extraterritorials opaques i el seu comentari de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic, amb les especificitats que recull aquest article.

3. Mecanismes transfronterers objecte de declaració.

a) S'han de declarar davant l'Administració tributària espanyola tots els mecanismes que tinguin la consideració de transfronterers i respecte dels quals concorri alguna de les senyes distintives relatives a mecanismes d'elusió de l'estàndard comú de comunicació d'informació de comptes financers i a les

estructures extraterritorials opaques a què es refereixen les Normes tipus esmentades, en els termes desplegats reglamentàriament.

b) Té la consideració de mecanisme de caràcter transfronterer, a l'efecte d'aquesta obligació d'informació, qualsevol mecanisme que afecti un obligat tributari interessat que sigui resident fiscal en una jurisdicció respecte de la qual hagi produït efectes l'Acord multilateral entre autoritats competents sobre l'intercanvi automàtic d'informació relativa als mecanismes d'elusió de l'estàndard comú de comunicació d'informació i a les estructures extraterritorials opaques, quan aquest mecanisme tingui alguna conseqüència sobre l'intercanvi automàtic d'informació de comptes financers o la identificació de la titularitat real.

4. Obligats a presentar la declaració en concepte d'intermediaris.

a) Estan obligats a presentar la declaració aquells intermediaris en què concorri algun dels criteris de connexió a què es refereix l'apartat 5.a) d'aquest article.

b) No estan obligats a presentar la declaració en concepte d'intermediaris:

1r Quan concorri alguna de les circumstàncies que preveu la lletra b) de l'apartat 4 de l'article 45 d'aquest Reglament.

2n Quan la informació ja s'hagi comunicat prèviament en els termes exigits legalment a l'Administració tributària espanyola competent.

3r Aquells intermediaris que hagin prestat els seus serveis d'intermediació del mecanisme des d'un establiment permanent situat en una altra jurisdicció respecte de la qual hagi produït efectes l'Acord multilateral esmentat i hagin comunicat la informació davant l'Administració tributària d'aquesta jurisdicció.

4t Aquells intermediaris en què concorri el criteri de connexió a què es refereix l'apartat 5.a).3r d'aquest article i que siguin residents o tinguin la seu de direcció efectiva en una altra jurisdicció respecte de la qual hagi produït efectes l'Acord multilateral esmentat, i hagin comunicat la informació davant l'Administració tributària d'aquesta jurisdicció.

5. Competència de l'Administració tributària espanyola.

a) Els intermediaris obligats a declarar en l'àmbit de l'Acord Multilateral a què es refereix aquest article han de subministrar la informació requerida a l'Administració tributària espanyola competent quan concorri qualsevol dels criteris de connexió següents:

1r Que l'intermediari sigui resident fiscal a Espanya.

2n Que l'intermediari faciliti els serveis d'intermediació respecte del mecanisme des d'un establiment permanent situat a Espanya.

3r Que l'intermediari s'hagi constituït a Espanya o es regeixi per la legislació espanyola.

4t Que l'intermediari tingui a Espanya la seu de direcció efectiva. En particular, quan l'intermediari estigui inscrit en un col·legi o associació professional espanyola relacionada amb serveis jurídics, fiscals o d'assessoria.

b) Els obligats tributaris interessats estan obligats a presentar la declaració davant l'Administració tributària espanyola competent quan resideixin fiscalment a Espanya, sempre que no hi hagi cap intermediari obligat a presentar la declaració en una jurisdicció respecte de la qual hagi produït efectes l'Acord multilateral esmentat.

6. La declaració ha d'incloure, a més del contingut a què es refereix l'article 46.1 d'aquest Reglament, totes les jurisdiccions en què el mecanisme s'hagi posat a disposició per a l'execució. Aquesta informació, a l'efecte del que estableix la disposició addicional vint-i-tresena.4 de la Llei 58/2003, de 17 de

desembre, general tributària, constitueix un conjunt de dades en relació amb cadascun dels mecanismes que hagin de ser objecte de declaració.

7. Senya distintiva.

En l'obligació d'informació que regula aquest article només s'aplica la senya distintiva a què es refereix l'article 47.5 d'aquest Reglament, interpretat d'acord amb les Normes tipus a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article. A l'efecte d'apreciar la concurrència de la senya distintiva, no és imprescindible que concorri necessàriament alguna de les condicions a què es refereix aquest precepte.

8. D'acord amb el que disposa la regla 2.2 de les Normes tipus a què es refereix l'apartat 2, la declaració d'informació dels mecanismes transfronterers de planificació fiscal s'ha de presentar en el termini dels trenta dies naturals següents al naixement de l'obligació que defineix l'article 46.3 d'aquest Reglament.

L'ordre ministerial per la qual s'aprovi el model de declaració corresponent ha de contenir la informació a què es refereix l'article 46.1 d'aquest Reglament, així com qualsevol altra dada rellevant.»

Tretze. Es modifica l'article 54 *ter*, amb la redacció següent:

«Article 54 ter. Obligació d'informació de determinades activitats per part dels operadors de plataformes.

1. Les entitats que tinguin la consideració d'«operadors de plataforma obligats a comunicar informació», d'acord amb el que disposa l'apartat 3 d'aquest article, han de subministrar a l'Administració tributària determinada informació relativa al «període de referència» sobre les «activitats pertinents» efectuades pels «venedors subjectes a comunicació d'informació».

Els termes utilitzats en aquest Reglament, així com en la normativa de desplegament, relatius a aquesta obligació d'informació, tenen, d'acord amb el que disposen l'annex V de la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i per la qual es deroga la Directiva 77/799/CEE, i l'Acord multilateral entre autoritats competents sobre l'intercanvi automàtic d'informació relativa a ingressos obtinguts a través de plataformes digitals en l'àmbit de l'OCDE, el significat que conté l'annex del Reial decret 117/2024, de 30 de gener, pel qual es despleguen les normes i els procediments de diligència deguda en l'àmbit de l'intercanvi automàtic obligatori d'informació comunicada pels operadors de plataformes, i es modifiquen el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, en transposició de la Directiva (UE) 2021/514 del Consell, de 22 de març de 2021, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat, i altres normes tributàries, llevat que la normativa estableixi una altra cosa.

2. No estan subjectes a l'obligació d'informació els «operadors de plataforma qualificats externs a la Unió», les «activitats pertinents» dels quals siguin, en la seva totalitat, «activitats pertinents qualificades» que siguin objecte d'un intercanvi automàtic d'informació.

Els «operadors de plataforma exclosos» que puguin demostrar, d'acord amb la legislació nacional, que el model empresarial de la seva plataforma no té «venedors subjectes a comunicació d'informació» han de presentar anualment una declaració negativa en què comuniquin a l'Administració tributària espanyola la seva condició d'«operador de plataforma exclòs». L'ordre ministerial per la qual s'aprovi el model de declaració corresponent n'ha d'establir el termini de presentació durant l'any natural següent a l'any en què l'operador tingui la condició d'«operador de plataforma exclòs».

3. Operador de plataforma obligat a comunicar informació.

Està obligat a presentar la declaració a l'Administració tributària espanyola qualsevol "operador de plataforma", a excepció dels operadors de plataforma exclosos, que es trobi en alguna de les situacions següents:

a) Que l'operador sigui resident fiscal a Espanya o, si no és resident fiscal ni a Espanya ni a cap altre Estat membre, que compleixi algun dels criteris de connexió següents:

- 1r Que s'hagi constituït d'acord amb la legislació espanyola.
- 2n Que tingui la seu de direcció, inclosa la direcció efectiva, a Espanya.
- 3r Que tingui un establiment permanent a Espanya i no sigui un "operador de plataforma qualificat extern a la Unió".

Aquest darrer criteri no és aplicable quan la determinació de l'"operador de plataforma obligat a comunicar informació" s'efectuï de conformitat amb les Normes tipus de comunicació d'informació per operadors de plataformes respecte dels venedors en l'àmbit de l'economia col·laborativa i de l'economia de treball esporàdic i per encàrrec.

Quan els operadors a què es refereix aquesta lletra compleixin algun dels criteris de connexió a Espanya i en un altre Estat membre o "jurisdicció sòcia", poden optar per presentar la declaració davant l'Administració tributària espanyola, d'acord amb la secció II, lletra A, de l'annex esmentat, amb el registre previ a Espanya en els termes establerts reglamentàriament i amb una notificació, si s'escau, a l'altre Estat membre o "jurisdicció sòcia".

b) Que l'operador no compleixi cap dels criteris de connexió de la lletra a) anterior en un Estat membre, però faciliti l'execució d'una "activitat pertinent" per part de «venedors subjectes a comunicació d'informació» residents en un Estat membre o que comporti l'arrendament o la cessió temporal d'ús de béns immobles situats en un Estat membre, i no sigui un "operador de plataforma qualificat extern a la Unió", sempre que aquest operador s'hagi registrat a Espanya en els termes establerts reglamentàriament.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, l'operador no està obligat a facilitar la informació esmentada a l'apartat 4 d'aquest article pel que fa a les «activitats pertinents qualificades» objecte d'un "acord de qualificació vigent entre autoritats competents", que ja prevegi l'intercanvi automàtic d'informació equivalent amb un Estat membre sobre els «venedors subjectes a comunicació d'informació» residents en aquest Estat membre.

Quan la determinació de l'operador de plataforma obligat a informar a què es refereix aquesta lletra sigui conforme a les Normes tipus de comunicació d'informació per part d'operadors de plataformes respecte dels venedors en l'àmbit de l'economia col·laborativa i de l'economia de treball esporàdic i per encàrrec i no compleixi cap dels criteris de connexió de la lletra a) anterior en una "jurisdicció sòcia", ha de presentar la declaració a l'Administració tributària espanyola quan faciliti l'execució d'una "activitat pertinent" per part de «venedors subjectes a comunicació d'informació» residents a Espanya o que comporti l'arrendament de béns immobles situats a Espanya, llevat que ja hagi presentat la declaració en una altra "jurisdicció sòcia".

4. La declaració informativa ha de contenir les dades següents:

a) Respecte de l'"operador de plataforma obligat a comunicar informació":

- 1r Denominació social de l'entitat.
- 2n Número d'identificació fiscal i, si s'escau, número d'identificació individual assignat per l'Administració tributària espanyola.
- 3r Identificació de la plataforma.

4t L'Estat membre o la "jurisdicció sòcia" de compliment de l'obligació d'informació, quan l'"operador de plataforma obligat a comunicar informació" a què es refereix l'article 54 *ter*.3.a) d'aquest Reglament compleixi algun dels criteris de connexió enumerats allà en més d'un Estat membre o "jurisdicció sòcia". Si l'Estat membre o la "jurisdicció sòcia" de compliment de l'obligació d'informació no és Espanya, l'operador ha de presentar la declaració informativa únicament amb les dades que preveu la lletra a) d'aquest apartat 4 i amb el seu nom, número d'identificació fiscal i adreça en aquesta jurisdicció on declari.

b) Respecte de cada "venedor subjecte a comunicació d'informació" que hagi dut a terme una "activitat pertinent" diferent de l'arrendament o la cessió temporal d'ús de béns immobles:

1r Les dades que s'han d'obtenir d'acord amb les normes i els procediments de diligència deguda que preveu el Reial decret 117/2024, de 30 de gener, pel qual es despleguen les normes i els procediments de diligència deguda en l'àmbit de l'intercanvi automàtic obligatori d'informació comunicada pels operadors de plataformes, i es modifiquen el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, en transposició de la Directiva (UE) 2021/514 del Consell, de 22 de març de 2021, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat, i altres normes tributàries.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, la declaració no ha d'incloure la informació que indica l'article 5.1, lletra a), números 2n a 5è, i lletra b), números 2n a 6è, del Reial decret 117/2024, de 30 de gener, pel qual es despleguen les normes i els procediments de diligència deguda en l'àmbit de l'intercanvi automàtic obligatori d'informació comunicada pels operadors de plataformes, i es modifiquen el Reglament General de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, en transposició de la Directiva (UE) 2021/514 del Consell, de 22 de març de 2021, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat, i altres normes tributàries, si es basa en una confirmació directa de la identitat i la residència del "venedor" a través d'un servei d'identificació posat a disposició per un Estat membre o per la Unió Europea per determinar la identitat i totes les residències fiscals del "venedor". En aquest cas, s'ha de comunicar que s'utilitza un "servei d'identificació" i s'han d'indicar el nom, l'"identificador del servei d'identificació" i l'Estat membre d'assignació d'aquest identificador.

2n L'"identificador de compte financer", sempre que estigui a disposició de l'"operador de plataforma obligat a comunicar informació" i que l'autoritat competent de l'Estat membre o la "jurisdicció sòcia" en què el "venedor subjecte a comunicació d'informació" sigui resident no hagi comunicat que no pretén utilitzar l'"identificador de compte financer" per a aquestes finalitats.

3r Quan sigui diferent del nom del "venedor subjecte a comunicació d'informació", a més de l'"identificador de compte financer", el nom del titular del compte financer al qual es paga o s'abona la "contraprestació", en la mesura que aquesta informació estigui a disposició de l'"operador de plataforma obligat a comunicar informació", així com qualsevol altra informació d'identificació financer de què disposi aquest "operador de plataforma" respecte d'aquest titular del compte.

4t Cada Estat membre o "jurisdicció sòcia" en què el "venedor subjecte a comunicació d'informació" sigui resident, de conformitat amb l'article 8 del Reial decret 117/2024, de 30 de gener, pel qual es despleguen les normes i els procediments de diligència deguda en l'àmbit de l'intercanvi automàtic obligatori

d'informació comunicada pels operadors de plataformes, i es modifiquen el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, en transposició de la Directiva (UE) 2021/514 del Consell, de 22 de març de 2021, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat, i altres normes tributàries.

5è La "contraprestació" total pagada o abonada durant cada trimestre del "període de referència" i el nombre d'"activitats pertinents" per les quals s'ha pagat o abonat la "contraprestació".

La informació relativa a la contraprestació pagada o abonada en una moneda fiduciària s'ha de comunicar en la moneda en què s'hagi pagat o abonat. En cas contrari, s'ha de comunicar en euros, convertida o valorada mitjançant un criteri aplicat de manera uniforme per l'"operador de plataforma obligat a comunicar informació".

La informació sobre la "contraprestació" i altres imports s'ha de comunicar respecte del trimestre del "període de referència" en què s'hagi pagat o abonat.

En el supòsit que l'"activitat pertinent" consisteixi en l'arrendament o la cessió temporal d'ús de béns immobles, la "contraprestació" i el nombre d'"activitats pertinents" s'han de comunicar respecte de cada "bé immoble comercialitzat".

6è Totes les comissions, les fiances, les tarifes, els tributs i altres quantitats anàlogues retingudes o cobrades per l'"operador de plataforma obligat a comunicar informació" durant cada trimestre del "període de referència".

c) Respecte de cada "venedor subjecte a comunicació d'informació" que hagi executat una "activitat pertinent" que comporti l'arrendament o la cessió temporal d'ús de béns immobles, a més de la informació a què es refereix la lletra b) d'aquest apartat, s'ha d'informar de:

1r L'adreça de cada "bé immoble comercialitzat", determinada d'acord amb els procediments de diligència deguda, i el número de referència cadastral corresponent o el seu equivalent en la legislació nacional de l'Estat membre o la "jurisdicció sòcia" en què estigui situat, si es coneix.

2n El nombre de dies que s'ha arrendat o cedit cada "bé immoble comercialitzat" durant el "període de referència" i el tipus de cada "bé immoble comercialitzat", si es coneix.

A l'efecte del que disposa aquesta lletra, tenen la consideració d'"activitat pertinent" l'arrendament i qualsevol cessió temporal d'ús d'un bé immoble.

5. L'"operador de plataforma obligat a comunicar informació" que pugui demostrar, d'acord amb la legislació nacional, que la mateixa informació ha estat comunicada per un altre "operador de plataforma obligat a comunicar informació", ha de presentar la declaració informativa únicament amb les dades que preveu la lletra a) de l'apartat 4, referides tant a ell mateix com a l'operador de plataforma que hagi comunicat la informació que preveuen les lletres b) i c) del mateix apartat.

6. La declaració s'ha de presentar durant el mes de gener de l'any natural següent a l'any en què el "venedor" hagi estat identificat com a "venedor subjecte a comunicació d'informació", en la forma que estableixi l'ordre ministerial que reguli el model de declaració.

7. L'ordre ministerial per la qual s'aprovi el model de declaració corresponent ha de contenir la informació a què es refereixen els apartats 3, 4 i 5, així com qualsevol altra dada rellevant per concretar aquesta informació.

8. A l'efecte del que estableix la disposició addicional vint-i-cinquena.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, constitueixen conjunts de dades diferents les informacions a què es refereixen cadascun dels números ordinals de les respectives lletres de l'apartat 4, en relació amb cadascun dels

corresponents “operadors de plataforma obligats a comunicar informació” i “venedors subjectes a comunicació d’informació” a què es refereixi la informació.

No obstant això, en el supòsit del número 1r de la lletra b) de l’apartat 4, té la consideració de conjunt de dades cadascun dels números ordinals a què es refereixen les respectives lletres de l’article 5.1 del Reial decret 117/2024, de 30 de gener, pel qual es despleguen les normes i els procediments de diligència deguda en l’àmbit de l’intercanvi automàtic obligatori d’informació comunicada pels operadors de plataformes, i es modifiquen el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d’aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, en transposició de la Directiva (UE) 2021/514 del Consell, de 22 de març de 2021, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l’àmbit de la fiscalitat, i altres normes tributàries.»

Catorze. S’introdueix una nova lletra g) a l’apartat 1, i es modifica l’apartat 8 de l’article 147, que queden redactats de la manera següent:

«g) Que concorri la baixa cautelar a què es refereix l’apartat 6 de la disposició addicional vint-i-cinquena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

«8. L’Administració tributària pot rehabilitar el número d’identificació fiscal mitjançant un acord que ha d’estar subjecte als mateixos requisits de publicitat que estableix per a la revocació l’apartat 3 d’aquest article.

Les sol·licituds de rehabilitació del número d’identificació fiscal només s’han de tramitar quan s’acrediti que han desaparegut les causes que en van motivar la revocació i, en el cas de societats, s’ha de comunicar, a més, qui n’ostenta la titularitat del capital, amb la identificació completa dels seus representants legals, així com de les persones que tinguin la consideració de titulars reals de l’entitat d’acord amb el que preveu l’apartat 2 de l’article 4 de la Llei 10/2010, de 28 d’abril, de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, el domicili fiscal, així com la documentació que acrediti quina és l’activitat econòmica que la societat durà a terme. En particular, quan es tracti de la causa de revocació de la lletra f) de l’apartat 1, la rehabilitació del número d’identificació fiscal només és possible si es constata l’esmena de l’incompliment de l’obligació de dipòsit dels comptes anuals en el Registre Mercantil. Si manquen aquests requisits, les sol·licituds s’han d’arxivar sense més tràmit.

La manca de resolució expressa de la sol·licitud de rehabilitació d’un número d’identificació fiscal en el termini de tres mesos determina que aquesta s’entengui denegada.»

Quinze. Es modifica l’apartat 2 de l’article 164, amb la redacció següent:

«2. Les actuacions relatives a l’anàlisi de la comptabilitat a què es refereix l’article 136.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, s’han de practicar al lloc on legalment s’hagin de trobar els llibres de comptabilitat o els documents, amb les excepcions següents:

a) Quan hi hagi conformitat prèvia de l’obligat tributari, que s’ha de fer constar en diligència, es poden examinar a les oficines de l’Administració tributària o a qualsevol altre lloc que així s’acordi.

b) Quan s’hagin obtingut còpies en qualsevol suport, es poden examinar a les oficines de l’Administració tributària.

A l’efecte de l’examen de la comptabilitat al domicili, local, despatx o oficina de l’obligat tributari, els òrgans competents tenen les facultats que preveu l’article 172 d’aquest Reglament.

Això no obstant, l'Administració tributària pot requerir el llibre diari simplificat a què es refereix l'article 29.3 d'aquest Reglament.

A l'efecte del que disposa aquest apartat, s'aplica el que disposa el paràgraf tercer de l'article 171.3 d'aquest Reglament.»

Setze. Es modifica l'article 196, que queda redactat de la manera següent:

«Article 196. *Declaració de responsabilitat en el procediment inspector.*

1. Quan, en el curs d'un procediment d'inspecció, l'òrgan actuant tingui coneixement de fets o circumstàncies que puguin determinar l'existència de responsables als quals es refereix l'article 41 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, ha de traslladar el coneixement d'aquests fets a l'òrgan de recaptació, que pot acordar l'inici del procediment per declarar aquesta responsabilitat.

Quan l'abast de la responsabilitat inclogui les sancions, cal que s'hagi iniciat prèviament el procediment sancionador.

2. El tràmit d'audiència al responsable s'ha de fer amb posterioritat a la formalització de l'acta al deutor principal i, quan la responsabilitat abasti també les sancions, a la proposta de resolució del procediment sancionador al subjecte infractor.

Durant el tràmit d'audiència s'ha de donar, si s'escau, la conformitat expressa a què es refereix l'article 41.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Excepte en el supòsit que preveu l'apartat 4 d'aquest article, el responsable no té la condició d'interessat en el procediment d'inspecció ni en el sancionador, i es consideren com a no presentades les al·legacions que formuli en aquests procediments.

3. L'acord de declaració de responsabilitat s'ha de dictar posteriorment a l'acord de liquidació al deutor principal o, si s'escau, d'imposició de sanció al subjecte infractor.

4. En els supòsits en què la llei disposi que no és necessari l'acte previ de derivació de responsabilitat, les actuacions inspectores de comprovació i investigació es poden fer directament amb el responsable. En aquests casos, les actes s'han de formalitzar i les liquidacions s'han de practicar a nom del responsable.»

Disset. S'introdueix una nova disposició addicional desena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional desena. *Tractament de dades personals.*

Les dades personals aportades pels obligats tributaris en el compliment dels seus drets i obligacions tributàries s'han de tractar amb la finalitat d'aplicar el sistema tributari i duaner, i és responsable del tractament d'aquestes dades l'Administració tributària competent. Aquest tractament s'ha d'ajustar al Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, i a la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, així com a la normativa tributària que sigui aplicable. A la seu electrònica de l'Administració tributària competent s'ha de facilitar la informació relativa als possibles tractaments i a l'exercici dels drets sobre aquests.»

Disposició final segona. *Modificació del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.*

El Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, queda modificat de la manera següent:

Un. Es modifica l'apartat 3 de l'article 3, amb la redacció següent:

«3. En els supòsits que preveuen els apartats 1 i 2 d'aquest article, correspon als òrgans de recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària tant la declaració de la responsabilitat com la derivació de l'acció de cobrament davant dels responsables, d'acord amb el que estableix la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Dos. Es modifica l'apartat 4 de l'article 4, amb la redacció següent:

«4. Correspon als òrgans de recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària tant la declaració de la responsabilitat com la derivació de l'acció de cobrament davant dels responsables, d'acord amb el que estableix la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Tres. S'introdueix un nou apartat 4 a l'article 9, amb la redacció següent:

«4. Així mateix, poden prestar el servei de caixa o tenir la consideració d'entitat col·laboradora en la recaptació, en els mateixos termes i condicions previstos per a les entitats de crèdit, les entitats següents:

- a) Les entitats de diner electrònic.
- b) Les entitats de pagament.
- c) Qualsevol altra que estableixi el titular del Ministeri d'Hisenda.»

Quatre. Es modifica l'apartat 7 de l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«7. L'entitat col·laboradora que hagi d'admetre un ingrés per al Tresor ha de comprovar prèviament, abans de l'abonament en el compte, les dades següents:

- a) La coincidència exacta de la quantia que s'hagi d'ingressar amb la xifra que figuri com a import de l'ingrés a l'autoliquidació o document d'ingrés.
- b) Que els documents esmentats duguin adherides les etiquetes d'identificació o un altre mitjà d'identificació o, si escau, que hi constin el nom i els cognoms o la raó social o denominació completa, el domicili de l'obligat al pagament, el número d'identificació fiscal, el concepte i el període a què correspon aquest pagament.

Si la comprovació que indiquen els paràgrafs a) i b) és conforme, l'entitat col·laboradora ha d'estendre en el document destinat a aquest efecte, dels que componen l'autoliquidació o en el document d'ingrés, una validació, bé mecànica mitjançant una màquina comptable, bé manual mitjançant un segell, dels conceptes següents: la data de l'ingrés, el total ingressat, el concepte i la clau de l'entitat i de l'oficina receptora, per tal de certificar, així, el concepte de l'ingrés i que aquest s'ha efectuat en el compte del Tresor.

Cada Administració pot establir que la validació dels ingressos per part de les entitats col·laboradores es dugui a terme mitjançant procediments diferents dels que recull el paràgraf anterior, especialment en els casos en què l'ingrés es faci de manera no presencial.

En tot cas, els procediments de validació que s'estableixin han de garantir la identificació correcta de la informació associada a l'ingrés que es determini per a cada mitjà de pagament.»

Cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 29, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les entitats col·laboradores han de centralitzar l'operació d'ingrés al Tresor de les quantitats recaptades durant cada quinzena i l'enviament a l'òrgan de recaptació competent de la informació a què es refereix l'apartat 2. Cada quinzena comprèn des del final de l'anterior fins al dia 5 o 20 següent o fins al dia hàbil immediatament posterior, si el 5 o el 20 són inhàbils.

El dia 18 de cada mes o el dia hàbil immediatament posterior, les entitats col·laboradores han d'ingressar en el compte del Tresor el total del que s'hagi recaptat durant la quinzena que finalitza el dia 5 del mes esmentat.

El penúltim dia hàbil de cada mes, les entitats col·laboradores han d'ingressar al compte del Tresor el total del que s'hagi recaptat durant la quinzena que finalitza el dia 20 d'aquest mes.

A l'efecte del que estableix aquest apartat, es consideren dies inhàbils els dissabtes, els diumenges, les festivitats nacionals, autonòmiques i locals corresponents a la localitat on es troba situada l'oficina central de l'entitat de crèdit designada per l'Administració tributària corresponent per rebre els ingressos i, en tot cas, el Dilluns de Pasqua.

En el supòsit que el sistema automatitzat transeuropeu de transferència urgent per a la liquidació bruta en temps real romanguí tancat el dia d'ingrés determinat d'acord amb els paràgrafs anteriors, l'ingrés s'ha de fer el dia hàbil immediatament anterior.»

Sis. Es modifica l'apartat 3 de l'article 48, que queda redactat de la manera següent:

«3. En cas de sol·licitud de fraccionament, es pot constituir una única garantia per a totes les fraccions que es puguin acordar, o bé garanties parcials i independents per a una o diverses fraccions.

En tot cas, la garantia ha de cobrir l'import de les fraccions a què es refereixi, incloent-hi, per als deutes que es trobin en període voluntari, l'import que per principal i interessos de demora s'incorpori a les fraccions més el 25 per cent de la suma d'ambdues partides, i per als deutes que es trobin en període executiu, l'import fraccionat, incloent-hi el recàrrec del període executiu corresponent, els interessos de demora que generi el fraccionament, més un 5 per cent de la suma d'ambdues partides.»

Set. Es modifica l'article 57, que queda redactat de la manera següent:

«Article 57. *Compensació d'ofici de deutes d'entitats públiques.*

1. Els deutes vençuts, líquids i exigibles a favor de la hisenda pública estatal que hagi de satisfer un ens territorial, un organisme autònom, la Seguretat Social o una entitat de dret públic es poden compensar d'ofici, un cop transcorregut el termini d'ingrés en període voluntari.

2. La compensació s'ha de fer amb els crèdits de naturalesa tributària reconeguts a favor de les entitats esmentades i amb els altres crèdits reconeguts en favor seu per execució del pressupost de despeses de l'Estat o dels seus organismes autònoms i per devolucions d'ingressos pressupostaris.»

Vuit. Es modifiquen els apartats 6 i 7 de l'article 97 i s'introdueix un nou apartat 8, que queden redactats de la manera següent:

«6. Sense perjudici del que disposa l'apartat següent d'aquest article, el tipus per a la subhasta és el següent:

a) Si no hi ha càrregues o gravàmens, l'import de la valoració.

b) Si sobre els béns embargats hi ha càrregues o gravàmens de caràcter real anteriors:

1r Si les càrregues o els gravàmens no excedeixen la valoració del bé, la diferència entre aquesta valoració i el valor actual de les càrregues o els gravàmens anteriors al dret anotat.

2n Si les càrregues o els gravàmens excedeixen la valoració del bé, el tipus és l'import dels debits i costes mentre no superi el valor fixat al bé, o la valoració del bé si el supera.

Les càrregues i els gravàmens anteriors queden subsistents sense aplicar a la seva extinció el preu de l'adjudicació.

7. Quan es tracti de béns o lots que, havent estat objecte d'un procediment d'alienació, hagin quedat sense adjudicar, el tipus per a la subhasta és el següent:

a) Si no hi ha càrregues o gravàmens, l'import de la valoració multiplicat per un coeficient corrector del valor.

b) Si sobre els béns embargats hi ha càrregues o gravàmens de caràcter real anteriors:

1r Si les càrregues o els gravàmens no excedeixen la valoració del bé, la diferència entre l'import d'aquesta valoració multiplicat per un coeficient corrector del valor i el valor actual de les càrregues o els gravàmens anteriors al dret anotat. Si el resultat és un import negatiu, el tipus és el que estableix el paràgraf següent.

2n Si les càrregues o els gravàmens excedeixen la valoració del bé, el tipus és l'import dels debits i costes mentre no superi el valor fixat al bé, o la valoració del bé multiplicada per un coeficient corrector del valor si el supera.

A l'efecte del que disposa aquest apartat, el coeficient corrector de valor és del 0,8 quan el bé o lot hagi de ser objecte de la segona subhasta, i del 0,6 per a terceres i posteriors convocatòries.

Les càrregues i els gravàmens anteriors queden subsistents sense aplicar a la seva extinció el preu de l'adjudicació.

8. Si apareixen indicis que totes o algunes de les càrregues són simulades i el seu import pot impedir o dificultar l'efectivitat del deute, s'han de remetre les actuacions a l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic perquè informi sobre les mesures que pertoquin, inclosa l'exigència de responsabilitat civil o penal.

Mentre no es resolgui, el procediment continua sobre aquests béns o sobre els altres que es puguin embargar.»

Nou. Es modifica la lletra c) de l'apartat 4 de l'article 101, que queda redactada de la manera següent:

«c) Obligació de constituir un dipòsit del 5 o del 10 per cent del tipus de subhasta del bé o lot pel qual es vulgui licitar, d'acord amb el que estableix l'article 103 *bis* d'aquest Reglament.

Així mateix, s'ha d'advertir que, si els adjudicataris no satisfan el preu de la rematada, aquest dipòsit s'aplica a la cancel·lació del deute, sense perjudici de les responsabilitats en què puguin incórrer pels perjudicis que origini la manca de pagament del preu de la rematada.»

Deu. Es modifica l'apartat 1 de l'article 103 *bis*, que queda redactat de la manera següent:

«1. Qualsevol licitador, per ser admès com a tal, ha de constituir el dipòsit següent:

a) Un dipòsit del 10 per cent del tipus de subhasta quan els béns o els lots pels quals vulgui licitar siguin exclusivament béns mobles.

b) Un dipòsit del 5 per cent del tipus de subhasta quan els béns o els lots pels quals vulgui licitar siguin béns immobles o continguin almenys un bé immoble.»

Onze. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 104 i s'introdueix un nou apartat 4, que queden redactats de la manera següent:

«2. Un cop oberta la subhasta, es poden fer licitacions electròniques durant un termini de vint dies naturals des de l'obertura. Les licitacions s'han d'enviar electrònicament mitjançant sistemes segurs de comunicacions al Portal, que ha de retornar un justificant tècnic garantit amb segell electrònic del moment exacte de recepció de la licitació i de la seva quantia. En aquest instant, s'ha de publicar electrònicament la licitació, i el postor que vegi superada la seva oferta ha de ser advertit d'aquesta circumstància pel sistema.

3. L'import de sortida o licitació mínima del bé o lot subhastat és el 10 per cent del tipus de subhasta, llevat que aquests béns o lots tinguin una càrrega superior o igual al 25 per cent de l'import de la valoració.

Són admissibles les licitacions per un import superior, igual o inferior al més alt ja efectuat, que poden ser, d'acord amb el que disposa l'article 103 *bis* d'aquest Reglament, reservades per al cas que el licitador que hagi fet la licitació més alta no ingressi finalment el preu de la rematada. En cas que hi hagi licitacions pel mateix import, es prefereix la més antiga en el temps.

La subhasta no es tanca fins que hagi transcorregut una hora des de la darrera licitació, encara que això comporti l'ampliació del termini inicialment fixat, amb un límit màxim d'ampliació de vint-i-quatre hores.

4. En qualsevol moment anterior a l'emissió de la certificació de l'acta de rematada de béns o, si s'escau, a l'atorgament de l'escriptura pública de venda, el deutor pot alliberar els seus béns pagant íntegrament la quantia que estableix l'article 169.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Dotze. Es modifica l'article 104 *bis*, que queda redactat de la manera següent:

«Article 104 *bis*. *Finalització, adjudicació i pagament.*

1. Un cop finalitzada la fase de presentació d'ofertes, la mesa s'ha de reunir en el termini màxim de quinze dies naturals i ha d'adjudicar els béns o els lots subhastats o a declarar deserta la subhasta, d'acord amb les regles següents:

a) Si la millor oferta presentada és igual o superior al 50 per cent del tipus de subhasta del bé, la mesa ha d'adjudicar el bé o el lot al licitador que hagi presentat aquesta oferta.

Si, transcorregut el termini que regula la lletra b) de l'apartat 3 d'aquest article, el licitador que hagi fet la licitació més alta no ingressa finalment el preu de la rematada, la mesa, atenent l'interès públic, pot adjudicar el bé o el lot a la millor oferta amb reserva de dipòsit o declarar deserta la subhasta, encara que aquesta oferta sigui superior al 50 per cent del tipus de subhasta.

b) Quan la millor de les ofertes presentades sigui inferior al 50 per cent del tipus de subhasta del bé, la mesa, atenent l'interès públic i sense que hi hagi un

preu mínim d'adjudicació, ha de decidir si l'oferta és suficient, i ha d'acordar l'adjudicació del bé o el lot o bé declarar deserta la subhasta.

c) Si per a un mateix deutor s'ha acordat la subhasta de diversos béns simultàniament i, finalitzat el termini de realització de licitacions electròniques, en virtut de les quanties ofertes no és necessària l'adjudicació de tots els béns per cobrir el deute reclamat totalment, l'ordre d'adjudicació que ha de seguir la mesa s'ha de determinar d'acord amb les regles que conté l'article 99 d'aquest Reglament.

2. Un cop adoptat l'acord corresponent, s'ha d'entendre finalitzada la subhasta i el secretari de la mesa n'ha d'aixecar una acta.

3. Quan la mesa hagi decidit l'adjudicació dels béns o els lots subhastats, el procediment és el següent:

a) Un cop designat l'adjudicatari d'acord amb els apartats anteriors i quan, segons la legislació aplicable, hi hagi interessats que siguin titulars d'un dret de temps o un altre dret d'adquisició preferent que obligui a posar en coneixement previ les condicions de l'adjudicació, aquesta s'ha de comunicar a les persones interessades. L'adjudicació acordada per la mesa queda en suspens durant el termini en què, segons la legislació aplicable, els interessats puguin exercir el seu dret d'adquisició.

b) L'adjudicació s'ha de notificar a l'adjudicatari, i cal instar-lo perquè efectui el pagament de la diferència entre el preu total de l'adjudicació i l'import del dipòsit en els quinze dies següents a la data de la notificació, amb l'avertiment que, si no el completa dins d'aquest termini, perdrà l'import del dipòsit, que s'ha d'aplicar a la cancel·lació dels deutes objecte del procediment. Tot això, sense perjudici de les responsabilitats en què pugui incórrer l'adjudicatari pels perjudicis que origini a l'Administració la manca de pagament del preu de la rematada i a la reparació dels quals resta obligat en tot cas.

c) Així mateix, si existeixen altres ofertes amb reserva de dipòsit, la mesa pot acordar l'adjudicació al licitador que hagi fet l'oferta més elevada d'entre aquells el dipòsit dels quals hagi estat reservat, d'acord amb les regles d'adjudicació anteriors.

d) Els adjudicataris que hagin exercit l'opció que preveu l'apartat 3 de l'article 103 d'aquest Reglament han de comunicar, dins del termini de quinze dies comptats a partir del dia següent al de la notificació de l'adjudicació, la identitat del cessionari a nom del qual s'ha d'atorgar el document públic de venda, amb l'avertiment que aquesta comunicació no altera el termini de pagament previst anteriorment.

e) Un cop ingressada la rematada, s'ha d'entregar als adjudicataris, llevat dels supòsits en què hagin optat per l'atorgament d'escriptura pública de venda que preveu l'article 111.1 d'aquest Reglament, la certificació de l'acta d'adjudicació dels béns, en la qual ha de constar, a més de la transcripció de la mateixa acta pel que fa al bé adjudicat i a l'adjudicatari, l'acreditació d'haver efectuat el pagament de la rematada i d'haver-se emès, amb conformitat, un informe per part de l'òrgan amb funcions d'assessorament jurídic sobre el compliment de les formalitats legals en el procediment de constrenyiment, quan hagi estat sol·licitat per l'òrgan de recaptació i, en tot cas, quan l'adjudicació recaigui sobre béns o drets inscripibles en el Registre de la Propietat.

Aquesta certificació constitueix un document públic de venda a tots els efectes, i hi ha de constar que queda extingida l'anotació preventiva feta en el registre públic corresponent a nom de la hisenda pública. Així mateix, tal com estableix l'article 111.3 d'aquest Reglament, s'ha d'expedir un manament de cancel·lació de les càrregues posteriors.

f) L'Administració ha de practicar la liquidació corresponent i ha de lliurar el sobrant, si n'hi ha, a l'obligat al pagament. Si aquesta persona no el rep, el sobrant

resta a la seva disposició a la Caixa General de Dipòsits dins del termini de deu dies des del pagament del preu de la rematada.

Igualment, s'ha de dipositar el sobrant quan hi hagi titulars de drets posteriors als de la hisenda pública.

4. Si, un cop finalitzats els procediments d'alienació i, si s'escau, d'adjudicació a favor de la hisenda pública, queden béns o drets sense adjudicar, aquests poden ser objecte de nous procediments d'alienació sempre que no s'hagi produït la prescripció de l'acció de cobrament dels deutes respecte dels quals es desenvolupen aquests procediments.»

Tretze. Es modifica l'article 112, que queda redactat de la manera següent:

«Article 112. *Aixecament d'embargament.*

Una vegada coberts el deute, els interessos i les costes del procediment, l'òrgan de recaptació ha d'aixecar l'embargament sobre els béns no alienats i n'ha d'acordar el lliurament a l'obligat al pagament.»

Catorze. Es modifica l'article 124, que queda redactat de la manera següent:

«Article 124. *Declaració de responsabilitat.*

1. El procediment de declaració de responsabilitat s'ha d'iniciar mitjançant un acord dictat per l'òrgan de recaptació competent, que s'ha de notificar a l'interessat.

El tràmit d'audiència és de quinze dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura d'aquest termini.

En aquest tràmit, si s'escau, s'ha de donar la conformitat expressa a què es refereix l'article 41.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

El termini màxim per a la notificació de la resolució del procediment és de sis mesos.

2. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament de deutes o les sol·licituds de suspensió del procediment de recaptació efectuades per un responsable no afecten el procediment de recaptació iniciat contra els altres responsables dels deutes als quals es refereixin aquestes sol·licituds.

3. Als efectes del que disposa l'article 174.5 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, la resolució d'un recurs o reclamació interposat contra un acord de declaració de responsabilitat, en el que aquesta resolució es refereixi a les liquidacions a les quals afecti el pressupòsit de fet, no afecta els obligats tributaris per als quals les liquidacions hagin adquirit fermesa.

4. En els casos en què, com a conseqüència del desenvolupament del procediment recaptador seguit contra el deutor principal o, si s'escau, contra el responsable solidari, se n'hagi determinat la insolvència parcial en els termes de l'article 76.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, es pot procedir a declarar-los fallits, als efectes que preveu l'article 41.

5. Si el deutor principal o els responsables solidaris són declarats insolvents per la part no derivada als responsables subsidiaris, es pot procedir, si s'escau i després de la declaració corresponent de fallit per insolvència total, a derivar aquests responsables subsidiaris de la resta del deute pendent de cobrament.»

Quinze. Es modifica l'article 124 *bis*, que queda redactat de la manera següent:

«Article 124 *bis*. *Especialitats en matèria de declaració de responsabilitat associada a la liquidació vinculada a delictes.*

1. Quan, en el curs d'un procediment d'inspecció en què correspongui dictar una liquidació vinculada a delictes, l'òrgan actuant tingui coneixement de fets o circumstàncies que puguin determinar l'existència d'algun tipus de responsabilitat tributària, ha de traslladar el coneixement d'aquests fets a l'òrgan de recaptació per iniciar el procediment de declaració de responsabilitat.

2. El tràmit d'audiència al responsable s'ha de fer, en tot cas, posteriorment a la formalització de la proposta de liquidació vinculada a delictes del deutor principal.

El responsable disposa aleshores d'un termini de quinze dies, comptats a partir de l'endemà de la notificació de l'obertura d'aquest termini, per formular les al·legacions i aportar la documentació que consideri escaient, només respecte d'aquelles qüestions que determinin la responsabilitat i el seu abast i que siguin susceptibles de recurs en via administrativa segons la normativa vigent.

El responsable no té la condició d'interessat en el procediment d'inspecció en què correspongui practicar la liquidació vinculada a delictes, i es consideren com a no presentades les al·legacions que formuli en aquest procediment.

3. L'acord de declaració de responsabilitat s'ha de dictar amb posterioritat al moment en què consti com admesa la denúncia o querella per delictes contra la hisenda pública. A més, en els supòsits de l'article 258.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, hi ha de constar igualment la condició formal d'investigat en el procés penal del responsable.

La notificació de l'acord de declaració de responsabilitat ha d'incloure el requeriment perquè es faci l'ingrés del deute tributari liquidat en els terminis a què es refereix l'article 62.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.*

S'introdueix un nou article 74 *bis* en el Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, amb la redacció següent:

«Article 74 *bis*. *Autoliquidacions rectificatives.*

1. Els subjectes passius han de rectificar, completar o modificar les autoliquidacions presentades per aquest impost mitjançant la presentació d'una autoliquidació rectificativa, per a la qual cosa han d'utilitzar el model de declaració aprovat per la persona titular del Ministeri d'Hisenda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el motiu de la rectificació de l'obligat tributari sigui exclusivament l'al·legació raonada d'una eventual vulneració, per la norma aplicada en l'autoliquidació prèvia, dels preceptes d'una altra norma de rang superior legal, constitucional, de dret de la Unió Europea o d'un tractat o conveni internacional, es pot instar la rectificació a través del procediment que preveu l'article 120.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i desplegat en els articles 126 a 128 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol. Si aquest motiu concorre amb d'altres de diferent naturalesa, per aquests últims l'obligat tributari ha de presentar una autoliquidació rectificativa.

El que estableix aquest apartat no s'aplica a:

a) Les rectificacions de quotes repercutides indègudament a altres obligats tributaris a què es refereix l'article 129 del Reglament general de les actuacions i

els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol.

b) Les modificacions de quotes corresponents a operacions acollides als règims especials que regula el capítol XI del títol IX de la Llei de l'impost.

2. L'autoliquidació rectificativa d'una autoliquidació prèvia es pot presentar abans que hagi prescrit el dret de l'Administració per determinar el deute tributari mitjançant una liquidació o el dret a sol·licitar la devolució que, si s'escau, pertoqui. Quan es presenti fora del termini de declaració, té el caràcter d'extemporània.

3. En l'autoliquidació rectificativa ha de constar expressament aquesta circumstància i l'obligació tributària i el període a què es refereix, així com totes les dades que s'hagin de declarar i d'altres que es puguin establir en l'ordre ministerial reguladora del model de declaració aprovada per la persona titular del Ministeri d'Hisenda, com ara els motius de rectificació. A aquest efecte, s'han d'incorporar les dades incloses en l'autoliquidació presentada amb anterioritat que no siguin objecte de modificació, les que en siguin objecte i les de nova inclusió.

4. L'autoliquidació rectificativa pot rectificar, completar o modificar l'autoliquidació presentada amb anterioritat. En particular:

a) Quan de la rectificació efectuada resulti un import a ingressar superior al de l'autoliquidació anterior o una quantitat a retornar o a compensar inferior a l'autoliquidada anteriorment, s'aplica el règim que preveuen per a les autoliquidacions complementàries l'article 122.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament.

b) En els casos no compresos en la lletra anterior, quan del càlcul efectuat en l'autoliquidació rectificativa resulti una quantitat a retornar, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la devolució, que es tramita d'acord amb el règim del procediment que preveuen els articles 124 a 127 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament, sense perjudici de l'obligació d'abonar interessos de demora d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 120 d'aquesta Llei.

El termini per efectuar la devolució és de sis mesos, comptats des de la finalització del termini reglamentari per a la presentació de l'autoliquidació o, si aquest ha conclòs, des de la presentació de l'autoliquidació rectificativa.

Si amb la presentació de l'autoliquidació prèvia s'ha sol·licitat una devolució i no s'ha efectuat en el moment de presentar la rectificativa, amb la presentació d'aquesta última es considera finalitzat el procediment iniciat mitjançant la presentació de l'autoliquidació prèvia.

c) Quan de la rectificació efectuada resulti una minoració de l'import a ingressar de l'autoliquidació prèvia i no pertoqui una quantitat a retornar, s'ha de mantenir l'obligació de pagament fins al límit de l'import a ingressar resultant de l'autoliquidació rectificativa.

Si el deute resultant de l'autoliquidació prèvia està ajornat o fraccionat, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la modificació en les condicions de l'ajornament o el fraccionament d'acord amb el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 52 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

5. L'autoliquidació rectificativa no produeix efectes respecte dels elements que s'hagin regularitzat mitjançant una liquidació definitiva o provisional en els termes a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 126 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, respectivament.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març.*

Es modifica l'article 67 *bis* del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març, que queda redactat de la manera següent:

«Article 67 *bis*. *Autoliquidacions rectificatives.*

1. Els contribuents han de rectificar, completar o modificar les autoliquidacions presentades per aquest impost mitjançant la presentació d'una autoliquidació rectificativa, per a la qual cosa han d'utilitzar el model de declaració aprovat per la persona titular del Ministeri d'Hisenda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el motiu de la rectificació de l'obligat tributari sigui exclusivament l'al·legació raonada d'una eventual vulneració, per la norma aplicada en l'autoliquidació prèvia, dels preceptes d'una altra norma de rang superior legal, constitucional, de dret de la Unió Europea o d'un tractat o conveni internacional, es pot instar la rectificació a través del procediment que preveu l'article 120.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i desplegat en els articles 126 a 128 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol. Si aquest motiu concorre amb d'altres de diferent naturalesa, per aquests últims l'obligat tributari ha de presentar una autoliquidació rectificativa.

2. L'autoliquidació rectificativa d'una autoliquidació prèvia es pot presentar abans que hagi prescrit el dret de l'Administració per determinar el deute tributari mitjançant una liquidació o el dret a sol·licitar la devolució que, si s'escau, pertorqui. Quan es presenti fora del termini de declaració, té el caràcter d'extemporània.

3. En l'autoliquidació rectificativa ha de constar expressament aquesta circumstància i l'obligació tributària i el període a què es refereix, així com totes les dades que s'hagin de declarar i d'altres que es puguin establir en l'ordre ministerial reguladora del model de declaració aprovada per la persona titular del Ministeri d'Hisenda, com ara els motius de rectificació. A aquest efecte, s'han d'incorporar les dades incloses en l'autoliquidació presentada amb anterioritat que no siguin objecte de modificació, les que en siguin objecte i les de nova inclusió.

4. L'autoliquidació rectificativa pot rectificar, completar o modificar l'autoliquidació presentada amb anterioritat. En particular:

a) Quan de la rectificació efectuada resulti un import a ingressar superior al de l'autoliquidació anterior o una quantitat a retornar inferior a l'anteriorment autoliquidada, s'aplica el règim que preveu per a les autoliquidacions complementàries l'article 122.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament.

b) En els casos no compresos en la lletra anterior, quan del càlcul efectuat en l'autoliquidació rectificativa resulti una quantitat a retornar, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la devolució, que es tramita d'acord amb el règim del procediment que preveuen els articles 124 a 127 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament, sense perjudici de l'obligació d'abonar interessos de demora d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 120 d'aquesta Llei.

El termini per efectuar la devolució és de sis mesos, comptats des de la finalització del termini reglamentari per a la presentació de l'autoliquidació o, si aquest ha conclòs, des de la presentació de l'autoliquidació rectificativa.

Si amb la presentació de l'autoliquidació prèvia s'ha sol·licitat una devolució i no s'ha efectuat en el moment de presentar la rectificativa, amb la presentació

d'aquesta última es considera finalitzat el procediment iniciat mitjançant la presentació de l'autoliquidació prèvia.

c) Quan de la rectificació efectuada resulti una minoració de l'import a ingressar de l'autoliquidació prèvia i no pertoqui una quantitat a retornar, s'ha de mantenir l'obligació de pagament fins al límit de l'import a ingressar resultant de l'autoliquidació rectificativa.

Si el deute resultant de l'autoliquidació prèvia està ajornat o fraccionat, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la modificació en les condicions de l'ajornament o el fraccionament d'acord amb el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 52 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

5. L'autoliquidació rectificativa no produeix efectes respecte dels elements que s'hagin regularitzat mitjançant una liquidació definitiva o provisional en els termes a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 126 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, respectivament.»

Disposició final cinquena. *Modificació del Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 634/2015, de 10 de juliol.*

S'introdueix un nou article 59 *bis* en el Reglament de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret 634/2015, de 10 de juliol, amb la redacció següent:

«Article 59 *bis*. *Autoliquidacions rectificatives.*

1. Els contribuents han de rectificar, completar o modificar les autoliquidacions presentades per aquest impost mitjançant la presentació d'una autoliquidació rectificativa, per a la qual cosa han d'utilitzar el model de declaració aprovat per la persona titular del Ministeri d'Hisenda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el motiu de la rectificació de l'obligat tributari sigui exclusivament l'al·legació raonada d'una eventual vulneració, per la norma aplicada en l'autoliquidació prèvia, dels preceptes d'una altra norma de rang superior legal, constitucional, de dret de la Unió Europea o d'un tractat o conveni internacional, es pot instar la rectificació a través del procediment que preveu l'article 120.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i desplegat en els articles 126 a 128 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol. Si aquest motiu concorre amb d'altres de diferent naturalesa, per aquests últims l'obligat tributari ha de presentar una autoliquidació rectificativa.

2. L'autoliquidació rectificativa d'una autoliquidació prèvia es pot presentar abans que hagi prescrit el dret de l'Administració per determinar el deute tributari mitjançant una liquidació o el dret a sol·licitar la devolució que, si s'escau, pertoqui. Quan es presenti fora del termini de declaració, té el caràcter d'extemporània.

3. En l'autoliquidació rectificativa ha de constar expressament aquesta circumstància i l'obligació tributària i el període a què es refereix, així com totes les dades que s'hagin de declarar i d'altres que es puguin establir en l'ordre ministerial reguladora del model de declaració aprovada per la persona titular del Ministeri d'Hisenda, com ara els motius de rectificació. A aquest efecte, s'han d'incorporar les dades incloses en l'autoliquidació presentada amb anterioritat que no siguin objecte de modificació, les que en siguin objecte i les de nova inclusió.

4. L'autoliquidació rectificativa pot rectificar, completar o modificar l'autoliquidació presentada amb anterioritat. En particular:

a) Quan de la rectificació efectuada resulti un import a ingressar superior al de l'autoliquidació anterior o una quantitat a retornar inferior a l'anteriorment autoliquidada, s'aplica el règim que preveu per a les autoliquidacions complementàries l'article 122.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament.

b) En els casos no compresos en la lletra anterior, quan del càlcul efectuat en l'autoliquidació rectificativa resulti una quantitat a retornar, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la devolució, que es tramita d'acord amb el règim del procediment que preveuen els articles 124 a 127 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament, sense perjudici de l'obligació d'abonar interessos de demora d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 120 d'aquesta Llei.

El termini per efectuar la devolució és de sis mesos, comptats des de la finalització del termini reglamentari per a la presentació de l'autoliquidació o, si aquest ha conclòs, des de la presentació de l'autoliquidació rectificativa.

Si amb la presentació de l'autoliquidació prèvia s'ha sol·licitat una devolució i no s'ha efectuat en el moment de presentar la rectificativa, amb la presentació d'aquesta última es considera finalitzat el procediment iniciat mitjançant la presentació de l'autoliquidació prèvia.

c) Quan de la rectificació efectuada resulti una minoració de l'import a ingressar de l'autoliquidació prèvia i no pertoqui una quantitat a retornar, s'ha de mantenir l'obligació de pagament fins al límit de l'import a ingressar resultant de l'autoliquidació rectificativa.

Si el deute resultant de l'autoliquidació prèvia està ajornat o fraccionat, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la modificació en les condicions de l'ajornament o el fraccionament d'acord amb el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 52 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

5. L'autoliquidació rectificativa no produeix efectes respecte dels elements que s'hagin regularitzat mitjançant una liquidació definitiva o provisional en els termes a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 126 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, respectivament.

6. En el cas dels grups fiscals que apliquin el règim de consolidació fiscal que regulen els articles 55 a 75 de la Llei de l'impost, s'han de presentar tant l'autoliquidació rectificativa del grup fiscal com les autoliquidacions rectificatives individuals de les entitats integrants del grup fiscal que donin lloc a l'autoliquidació rectificativa d'aquest.»

Disposició final sisena. *Modificació del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.*

El Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, queda modificat de la manera següent:

Un. S'introdueix un nou article 44 *bis*, amb la redacció següent:

«Article 44 *bis*. *Autoliquidacions rectificatives.*

1. Els subjectes passius han de rectificar, completar o modificar les autoliquidacions presentades pels impostos especials de fabricació mitjançant la

presentació d'una autoliquidació rectificativa, utilitzant el model de declaració aprovat per la persona titular del Ministeri d'Hisenda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el motiu de la rectificació de l'obligat tributari sigui exclusivament l'al·legació raonada d'una eventual vulneració, per la norma aplicada en l'autoliquidació prèvia, dels preceptes d'una altra norma de rang superior legal, constitucional, de dret de la Unió Europea o d'un tractat o conveni internacional, es pot instar la rectificació a través del procediment que preveu l'article 120.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i desplegat en els articles 126 a 128 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol. Si aquest motiu concorre amb d'altres de diferent naturalesa, per aquests últims l'obligat tributari ha de presentar una autoliquidació rectificativa.

El que estableix aquest apartat no s'aplica a les rectificacions de quotes repercutides indegudament a altres obligats tributaris, a què es refereix l'article 129 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol.

2. L'autoliquidació rectificativa d'una autoliquidació prèvia es pot presentar abans que hagi prescrit el dret de l'Administració per determinar el deute tributari mitjançant una liquidació o el dret a sol·licitar la devolució que, si s'escau, pertorqui. Quan es presenti fora del termini de declaració, té el caràcter d'extemporània.

3. En l'autoliquidació rectificativa ha de constar expressament aquesta circumstància i l'obligació tributària i el període a què es refereix, així com totes les dades que s'hagin de declarar i d'altres que es puguin establir en l'ordre ministerial reguladora del model de declaració aprovada per la persona titular del Ministeri d'Hisenda, com ara els motius de rectificació. A aquest efecte, s'han d'incorporar les dades incloses en l'autoliquidació presentada amb anterioritat que no siguin objecte de modificació, les que en siguin objecte i les de nova inclusió.

4. L'autoliquidació rectificativa pot rectificar, completar o modificar l'autoliquidació presentada amb anterioritat. En particular:

a) Quan de la rectificació efectuada resulti un import a ingressar superior al de l'autoliquidació anterior o una quantitat a retornar inferior a l'anteriorment autoliquidada, s'aplica el règim que preveu per a les autoliquidacions complementàries l'article 122.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament.

b) En els casos no compresos en la lletra anterior, quan del càlcul efectuat en l'autoliquidació rectificativa resulti una quantitat a retornar, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la devolució, que es tramita d'acord amb el règim del procediment que preveuen els articles 124 a 127 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament, sense perjudici de l'obligació d'abonar interessos de demora d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 120 d'aquesta Llei.

El termini per efectuar la devolució és de sis mesos, comptats des de la finalització del termini reglamentari per a la presentació de l'autoliquidació o, si aquest ha conclòs, des de la presentació de l'autoliquidació rectificativa.

Si amb la presentació de l'autoliquidació prèvia s'ha sol·licitat una devolució i no s'ha efectuat en el moment de presentar la rectificativa, amb la presentació d'aquesta última es considera finalitzat el procediment iniciat mitjançant la presentació de l'autoliquidació prèvia.

c) Quan de la rectificació efectuada resulti una minoració de l'import a ingressar de l'autoliquidació prèvia i no pertorqui una quantitat a retornar, s'ha de mantenir l'obligació de pagament fins al límit de l'import a ingressar resultant de l'autoliquidació rectificativa.

Si el deute resultant de l'autoliquidació prèvia està ajornat o fraccionat, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la modificació en les condicions de l'ajornament o el fraccionament d'acord amb el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 52 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

5. L'autoliquidació rectificativa no produeix efectes respecte dels elements que s'hagin regularitzat mitjançant una liquidació definitiva o provisional en els termes a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 126 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, respectivament.»

Dos. S'introdueix un nou article 140 *bis*, amb la redacció següent:

«Article 140 *bis*. *Autoliquidacions rectificatives*.

1. Els subjectes passius han de rectificar, completar o modificar les autoliquidacions presentades per l'impost especial sobre el carbó mitjançant la presentació d'una autoliquidació rectificativa, utilitzant el model de declaració aprovat per la persona titular del Ministeri d'Hisenda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el motiu de la rectificació de l'obligat tributari sigui exclusivament l'al·legació raonada d'una eventual vulneració, per la norma aplicada en l'autoliquidació prèvia, dels preceptes d'una altra norma de rang superior legal, constitucional, de dret de la Unió Europea o d'un tractat o conveni internacional, es pot instar la rectificació a través del procediment que preveu l'article 120.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i desplegat en els articles 126 a 128 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol. Si aquest motiu concorre amb d'altres de diferent naturalesa, per aquests últims l'obligat tributari ha de presentar una autoliquidació rectificativa.

El que estableix aquest apartat no s'aplica a les rectificacions de quotes repercutides indègudament a altres obligats tributaris, a què es refereix l'article 129 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol.

2. L'autoliquidació rectificativa d'una autoliquidació prèvia es pot presentar abans que hagi prescrit el dret de l'Administració per determinar el deute tributari mitjançant una liquidació o el dret a sol·licitar la devolució que, si s'escau, pertorqui. Quan es presenti fora del termini de declaració, té el caràcter d'extemporània.

3. En l'autoliquidació rectificativa ha de constar expressament aquesta circumstància i l'obligació tributària i el període a què es refereix, així com totes les dades que s'hagin de declarar i d'altres que es puguin establir en l'ordre ministerial reguladora del model de declaració aprovada per la persona titular del Ministeri d'Hisenda, com ara els motius de rectificació. A aquest efecte, s'han d'incorporar les dades incloses en l'autoliquidació presentada amb anterioritat que no siguin objecte de modificació, les que en siguin objecte i les de nova inclusió.

4. L'autoliquidació rectificativa pot rectificar, completar o modificar l'autoliquidació presentada amb anterioritat. En particular:

a) Quan de la rectificació efectuada resulti un import a ingressar superior al de l'autoliquidació anterior o una quantitat a retornar inferior a l'anteriorment autoliquidada, s'aplica el règim que preveu per a les autoliquidacions

complementàries l'article 122.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament.

b) En els casos no compresos en la lletra anterior, quan del càlcul efectuat en l'autoliquidació rectificativa resulti una quantitat a retornar, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la devolució, que es tramita d'acord amb el règim del procediment que preveuen els articles 124 a 127 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament, sense perjudici de l'obligació d'abonar interessos de demora d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 120 d'aquesta Llei.

El termini per efectuar la devolució és de sis mesos, comptats des de la finalització del termini reglamentari per a la presentació de l'autoliquidació o, si aquest ha conclòs, des de la presentació de l'autoliquidació rectificativa.

Si amb la presentació de l'autoliquidació prèvia s'ha sol·licitat una devolució i no s'ha efectuat en el moment de presentar la rectificativa, amb la presentació d'aquesta última es considera finalitzat el procediment iniciat mitjançant la presentació de l'autoliquidació prèvia.

c) Quan de la rectificació efectuada resulti una minoració de l'import a ingressar de l'autoliquidació prèvia i no pertoqui una quantitat a retornar, s'ha de mantenir l'obligació de pagament fins al límit de l'import a ingressar resultant de l'autoliquidació rectificativa.

Si el deute resultant de l'autoliquidació prèvia està ajornat o fraccionat, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la modificació en les condicions de l'ajornament o el fraccionament d'acord amb el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 52 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

5. L'autoliquidació rectificativa no produeix efectes respecte dels elements que s'hagin regularitzat mitjançant una liquidació definitiva o provisional en els termes a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 126 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, respectivament.»

Tres. S'introdueix un nou article 147 *bis*, amb la redacció següent:

«Article 147 *bis*. *Autoliquidacions rectificatives*.

1. Els contribuents han de rectificar, completar o modificar les autoliquidacions presentades per l'impost especial sobre l'electricitat mitjançant la presentació d'una autoliquidació rectificativa, per a la qual cosa han d'utilitzar el model de declaració aprovat per la persona titular del Ministeri d'Hisenda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el motiu de la rectificació de l'obligat tributari sigui exclusivament l'al·legació raonada d'una eventual vulneració, per la norma aplicada en l'autoliquidació prèvia, dels preceptes d'una altra norma de rang superior legal, constitucional, de dret de la Unió Europea o d'un tractat o conveni internacional, es pot instar la rectificació a través del procediment que preveu l'article 120.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i desplegat en els articles 126 a 128 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol. Si aquest motiu concorre amb d'altres de diferent naturalesa, per aquests últims l'obligat tributari ha de presentar una autoliquidació rectificativa.

El que estableix aquest apartat no s'aplica a les rectificacions de quotes repercutides indègudament a altres obligats tributaris, a què es refereix l'article 129 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i

inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol.

2. L'autoliquidació rectificativa d'una autoliquidació prèvia es pot presentar abans que hagi prescrit el dret de l'Administració per determinar el deute tributari mitjançant una liquidació o el dret a sol·licitar la devolució que, si s'escau, pertoqui. Quan es presenti fora del termini de declaració, té el caràcter d'extemporània.

3. En l'autoliquidació rectificativa ha de constar expressament aquesta circumstància i l'obligació tributària i el període a què es refereix, així com totes les dades que s'hagin de declarar i d'altres que es puguin establir en l'ordre ministerial reguladora del model de declaració aprovada per la persona titular del Ministeri d'Hisenda, com ara els motius de rectificació. A aquest efecte, s'han d'incorporar les dades incloses en l'autoliquidació presentada amb anterioritat que no siguin objecte de modificació, les que en siguin objecte i les de nova inclusió.

4. L'autoliquidació rectificativa pot rectificar, completar o modificar l'autoliquidació presentada amb anterioritat. En particular:

a) Quan de la rectificació efectuada resulti un import a ingressar superior al de l'autoliquidació anterior o una quantitat a retornar inferior a l'anteriorment autoliquidada, s'aplica el règim que preveu per a les autoliquidacions complementàries l'article 122.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament.

b) En els casos no compresos en la lletra anterior, quan del càlcul efectuat en l'autoliquidació rectificativa resulti una quantitat a retornar, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la devolució, que es tramita d'acord amb el règim del procediment que preveuen els articles 124 a 127 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament, sense perjudici de l'obligació d'abonar interessos de demora d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 120 d'aquesta Llei.

El termini per efectuar la devolució és de sis mesos, comptats des de la finalització del termini reglamentari per a la presentació de l'autoliquidació o, si aquest ha conclòs, des de la presentació de l'autoliquidació rectificativa.

Si amb la presentació de l'autoliquidació prèvia s'ha sol·licitat una devolució i no s'ha efectuat en el moment de presentar la rectificativa, amb la presentació d'aquesta última es considera finalitzat el procediment iniciat mitjançant la presentació de l'autoliquidació prèvia.

c) Quan de la rectificació efectuada resulti una minoració de l'import a ingressar de l'autoliquidació prèvia i no pertoqui una quantitat a retornar, s'ha de mantenir l'obligació de pagament fins al límit de l'import a ingressar resultant de l'autoliquidació rectificativa.

Si el deute resultant de l'autoliquidació prèvia està ajornat o fraccionat, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la modificació en les condicions de l'ajornament o el fraccionament d'acord amb el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 52 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

5. L'autoliquidació rectificativa no produeix efectes respecte dels elements que s'hagin regularitzat mitjançant una liquidació definitiva o provisional en els termes a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 126 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, respectivament.»

Disposició final setena. *Modificació del Reglament de l'impost sobre els gasos fluorats d'efecte hivernacle, aprovat pel Reial decret 712/2022, de 30 d'agost.*

S'introdueix un nou article 3 *bis* en el Reglament de l'impost sobre els gasos fluorats d'efecte hivernacle, aprovat pel Reial decret 712/2022, de 30 d'agost, amb la redacció següent:

«Article 3 *bis*. *Autoliquidacions rectificatives.*

1. Els contribuents han de rectificar, completar o modificar les autoliquidacions presentades per l'impost sobre els gasos fluorats d'efecte hivernacle mitjançant la presentació d'una autoliquidació rectificativa, per a la qual cosa han d'utilitzar el model de declaració aprovat per la persona titular del Ministeri d'Hisenda.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, quan el motiu de la rectificació de l'obligat tributari sigui exclusivament l'al·legació raonada d'una eventual vulneració, per la norma aplicada en l'autoliquidació prèvia, dels preceptes d'una altra norma de rang superior legal, constitucional, de dret de la Unió Europea o d'un tractat o conveni internacional, es pot instar la rectificació a través del procediment que preveu l'article 120.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i desplegat en els articles 126 a 128 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol. Si aquest motiu concorre amb d'altres de diferent naturalesa, per aquests últims l'obligat tributari ha de presentar una autoliquidació rectificativa.

2. L'autoliquidació rectificativa d'una autoliquidació prèvia es pot presentar abans que hagi prescrit el dret de l'Administració per determinar el deute tributari mitjançant una liquidació o el dret a sol·licitar la devolució que, si s'escau, pertorqui. Quan es presenti fora del termini de declaració, té el caràcter d'extemporània.

3. En l'autoliquidació rectificativa ha de constar expressament aquesta circumstància i l'obligació tributària i el període a què es refereix, així com totes les dades que s'hagin de declarar i d'altres que es puguin establir en l'ordre ministerial reguladora del model de declaració aprovada per la persona titular del Ministeri d'Hisenda, com ara els motius de rectificació. A aquest efecte, s'han d'incorporar les dades incloses en l'autoliquidació presentada amb anterioritat que no siguin objecte de modificació, les que en siguin objecte i les de nova inclusió.

4. L'autoliquidació rectificativa pot rectificar, completar o modificar l'autoliquidació presentada amb anterioritat. En particular:

a) Quan de la rectificació efectuada resulti un import a ingressar superior al de l'autoliquidació anterior o una quantitat a retornar inferior a l'anteriorment autoliquidada, s'aplica el règim que preveu per a les autoliquidacions complementàries l'article 122.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament.

b) En els casos no compresos en la lletra anterior, quan del càlcul efectuat en l'autoliquidació rectificativa resulti una quantitat a retornar, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la devolució, que es tramita d'acord amb el règim del procediment que preveuen els articles 124 a 127 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i la seva normativa de desplegament, sense perjudici de l'obligació d'abonar interessos de demora d'acord amb el que estableix l'apartat 3 de l'article 120 d'aquesta Llei.

El termini per efectuar la devolució és de sis mesos, comptats des de la finalització del termini reglamentari per a la presentació de l'autoliquidació o, si aquest ha conclòs, des de la presentació de l'autoliquidació rectificativa.

Si amb la presentació de l'autoliquidació prèvia s'ha sol·licitat una devolució i no s'ha efectuat en el moment de presentar la rectificativa, amb la presentació d'aquesta última es considera finalitzat el procediment iniciat mitjançant la presentació de l'autoliquidació prèvia.

c) Quan de la rectificació efectuada resulti una minoració de l'import a ingressar de l'autoliquidació prèvia i no pertorqui una quantitat a retornar, s'ha de mantenir l'obligació de pagament fins al límit de l'import a ingressar resultant de l'autoliquidació rectificativa.

Si el deute resultant de l'autoliquidació prèvia està ajornat o fraccionat, amb la presentació de l'autoliquidació rectificativa s'entén sol·licitada la modificació en les condicions de l'ajornament o el fraccionament d'acord amb el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 3 de l'article 52 del Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol.

5. L'autoliquidació rectificativa no produeix efectes respecte dels elements que s'hagin regularitzat mitjançant una liquidació definitiva o provisional en els termes a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 126 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, respectivament.»

Disposició final vuitena. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1. 3a i 14a de la Constitució.

Disposició final novena. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquest Reial decret es completa la incorporació al dret espanyol de la Directiva (UE) 2021/514 del Consell, de 22 de març de 2021, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat, i s'incorpora parcialment la Directiva (UE) 2023/2226 del Consell, de 17 d'octubre de 2023, per la qual es modifica la Directiva 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat.

Disposició final desena. *Habilitació normativa.*

S'habilita la persona titular del Ministeri d'Hisenda, en l'àmbit de les seves competències, per dictar les disposicions i adoptar les mesures necessàries per desplegar, executar i aplicar el que estableix aquest Reial decret.

Disposició final onzena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

No obstant això:

a) Les normes i els procediments de diligència deguda s'apliquen a partir de l'1 de gener de 2023.

b) La primera declaració informativa de l'obligació d'informació sobre determinades activitats per part dels operadors de plataformes a què es refereix l'article 54 *ter* del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, s'ha de presentar en el termini dels dos mesos següents a partir de l'entrada en vigor de l'ordre ministerial reguladora del model, respecte de la informació relativa a l'any immediatament anterior.

c) Les primeres declaracions censals relatives a la comunicació de la informació que preveu l'apartat dos de la disposició final primera, i a la sol·licitud de rehabilitació del número d'identificació fiscal a què es refereix l'apartat cinc de la mateixa disposició final, s'han de presentar a partir de l'entrada en vigor de l'ordre ministerial aprovada per la persona titular del Ministeri d'Hisenda per la qual s'aproven els models de declaració corresponents.

d) L'apartat dotze de la disposició final primera, així com les disposicions finals tercera, quarta, cinquena, sisena i setena, entren en vigor quan ho faci l'ordre ministerial aprovada per la persona titular del Ministeri d'Hisenda per la qual s'aproven els models de declaració corresponents.

Madrid, 30 de gener de 2024.

FELIPE R.

La vicepresidenta primera del Govern i ministra d'Hisenda,
MARÍA JESÚS MONTERO CUADRADO

ANNEX**Definicions i altres normes per als operadors de plataformes**

Aquest annex estableix les definicions i altres normes que han d'aplicar els operadors de plataforma obligats a comunicar informació perquè l'Administració tributària espanyola pugui comunicar, mitjançant un intercanvi automàtic, d'acord amb l'article 8 *bis quater* i l'annex V de la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i per la qual es deroga la Directiva 77/799/CEE, l'Acord multilateral entre autoritats competents sobre l'intercanvi automàtic d'informació relativa a ingressos obtinguts a través de plataformes digitals en l'àmbit de l'OCDE i altres acords internacionals subscrits per Espanya amb el mateix objectiu, la informació a què fa referència la disposició addicional vint-i-cinquena de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Secció I. Definicions

Els termes següents tenen el significat que s'indica a continuació:

A) Operadors de plataforma obligats a comunicar informació.

1. Plataforma: qualsevol programari, inclosos els llocs web o parts d'aquests i les aplicacions, entre elles les aplicacions mòbils, que sigui accessible per als usuaris i que permeti als venedors posar-se en contacte amb altres usuaris per dur a terme una «activitat pertinent», de manera directa o indirecta, per a aquests usuaris.

També inclou qualsevol modalitat de recaptació i pagament d'una «contraprestació» en relació amb l'«activitat pertinent». El terme «plataforma» no inclou programari que, sense cap altra intervenció per dur a terme l'«activitat pertinent», permeti exclusivament alguna de les operacions següents:

- a) Processar pagaments relacionats amb l'«activitat pertinent»;
- b) Que els usuaris ofereixin o promocionin una «activitat pertinent»;
- c) Redirigir o transferir usuaris a una plataforma.

2. Operador de plataforma: una «entitat» que subscriu contractes amb venedors per posar a la seva disposició la totalitat o una part d'una plataforma.

3. Operador de plataforma exclòs: un «operador de plataforma» que hagi demostrat prèviament i amb una periodicitat anual, a satisfacció de l'Administració tributària espanyola —a la qual, altrament, hauria d'haver comunicat la informació d'acord amb l'article 54 *ter* del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol—, que el conjunt del model empresarial de la plataforma és tal que no té «venedors subjectes a comunicació d'informació».

4. Operador de plataforma qualificat extern a la Unió: un «operador de plataforma» les «activitats pertinents» del qual són totalment «activitats pertinents qualificades», i que és resident a efectes fiscals en un «territori qualificat no pertanyent a la Unió» o bé, si no té la seva residència fiscal en un «territori qualificat no pertanyent a la Unió», compleix alguna de les condicions següents:

- a) Està constituït d'acord amb la legislació d'un «territori qualificat no pertanyent a la Unió», o
- b) El seu lloc d'administració (inclosa l'administració efectiva) es troba en un «territori qualificat no pertanyent a la Unió».

5. Territori qualificat no pertanyent a la Unió: un territori que no pertany a la Unió i que ha subscrit un «acord de qualificació vigent entre autoritats competents» amb les

autoritats competents de tots els estats membres que figuren com a territoris subjectes a comunicació d'informació en una llista publicada pel territori no pertanyent a la Unió.

6. Acord de qualificació vigent entre autoritats competents: un acord entre les autoritats competents d'un Estat membre i d'un territori no pertanyent a la Unió que exigeixi l'intercanvi automàtic d'informació equivalent a la que especifica l'article 54 *ter* del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, equivalència que s'ha de confirmar mitjançant un acte d'execució d'acord amb l'article 8 *bis quater*, apartat 7, de la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i per la qual es deroga la Directiva 77/799/CEE.

7. Activitat pertinent: una activitat feta a canvi d'una «contraprestació» i que constitueix alguna de les operacions següents:

- a) L'arrendament o la cessió temporal d'ús de béns immobles, entre els quals s'inclouen béns immobles d'ús residencial i comercial i qualsevol altre tipus de bé immoble, així com les places d'aparcament;
- b) Els serveis personals;
- c) La venda de «béns»;
- d) L'arrendament de qualsevol mitjà de transport.

El terme «activitat pertinent» no inclou les activitats executades per un «venedor» que actuï com a empleat de l'«operador de plataforma» o d'una «entitat» vinculada a aquest.

8. Activitat pertinent qualificada: tota «activitat pertinent» que sigui objecte d'un intercanvi automàtic d'informació en virtut d'un «acord de qualificació vigent entre autoritats competents».

9. Contraprestació: tota mena de compensació, neta de taxes, comissions o impostos retinguts o cobrats per l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació», que es pagui o s'aboni a un «venedor» en relació amb l'«activitat pertinent», l'import de la qual conegui o pugui raonablement conèixer l'«operador de plataforma».

10. Servei personal: un servei que comporta l'execució d'un treball per hores o per servei per part d'una o diverses persones físiques, que actuen de manera independent o en nom d'una «entitat», i que es duu a terme a petició d'un usuari, sigui en línia o físicament fora de línia, després d'haver estat facilitat a través d'una plataforma.

B) Venedors subjectes a comunicació d'informació.

1. Venedor: un usuari d'una plataforma, ja sigui una persona física o una «entitat», que estigui registrat en algun moment durant el «període de referència» a la plataforma i que dugui a terme una «activitat pertinent».

2. Venedor actiu: tot «venedor» que dugui a terme una «activitat pertinent» durant el «període de referència» o que rebi el pagament o l'abonament d'una «contraprestació» en relació amb una «activitat pertinent» durant aquest mateix període.

3. Venedor subjecte a comunicació d'informació: tot «venedor actiu», diferent d'un «venedor exclòs», que sigui resident en un Estat membre de la Unió Europea o en una «jurisdicció associada», o que doni en arrendament o cessió temporal d'ús béns immobles situats en un Estat membre o en una «jurisdicció associada».

4. Venedor exclòs: qualsevol «venedor»:

- a) Que sigui una «entitat estatal»;
- b) Que sigui una «entitat» el capital social de la qual es negociï regularment en un mercat de valors reconegut, o una «entitat» vinculada a una altra «entitat» el capital de la qual es negociï regularment en un mercat de valors reconegut;
- c) Que sigui una «entitat» a la qual l'«operador de plataforma» hagi facilitat, durant el període de referència, més de 2.000 «activitats pertinents» mitjançant arrendaments o cessions temporals d'ús d'un «bé immoble comercialitzat»; o bé

d) Que, mitjançant la venda de «béns», l'«operador de plataforma» li hagi facilitat menys de trenta «activitats pertinents», per les quals l'import total de la «contraprestació» pagada o abonada no superi els 2.000 euros durant el «període de referència».

C) Altres definicions.

1. Entitat: una persona jurídica o un instrument jurídic, entre altres, una societat de capital, una societat de persones, un fideïcomís o una fundació.

Una «entitat» és una «entitat» vinculada a una altra «entitat» si una de les dues «entitats» controla l'altra o si ambdues estan sotmeses a un control comú. A aquest efecte, «control» inclou una participació directa o indirecta de més del 50 % en el capital d'una «entitat» i la possessió de més del 50 % dels drets de vot d'aquesta «entitat». En les participacions indirectes, el compliment del requisit relatiu a una participació de més del 50 % en el capital d'una altra «entitat» es determina multiplicant els percentatges de participació en els nivells successius. Es considera que una persona que posseeixi més del 50 % dels drets de vot posseeix el 100 % d'aquests drets.

2. Entitat estatal: l'Administració d'un Estat membre de la Unió Europea o d'un altre territori, qualsevol subdivisió política d'un Estat membre o altre territori (incloent-hi els estats federats, les províncies, els comtats o els municipis), o qualsevol organisme o agència institucional que pertanyi totalment a un Estat membre, a un altre territori o a qualsevol dels ens esmentats (cadascun d'aquests constitueix una «entitat estatal»).

3. NIF: el número d'identificació fiscal d'un contribuent expedit per un Estat membre de la Unió Europea o per una altra jurisdicció, o el seu equivalent funcional en absència d'un número d'identificació fiscal.

4. Número d'identificació a efectes de l'IVA: el número únic que identifica un subjecte passiu o una entitat jurídica no subjecta a l'impost que estiguin registrats a efectes de l'impost sobre el valor afegit o de l'impost sobre béns i serveis, expedit per una jurisdicció.

5. Adreça principal: l'adreça de la residència principal d'un «venedor» que sigui una persona física, així com l'adreça del domicili social d'un «venedor» que sigui una «entitat».

6. Període de referència: l'any natural respecte del qual es duu a terme la comunicació d'informació.

7. Bé immoble comercialitzat: totes les unitats immobles situades en una mateixa adreça postal que pertanyin a un mateix propietari i que un mateix «venedor» posi en lloguer a través d'una plataforma.

8. Identificador de compte financer: la referència o el número d'identificació únic de què disposa l'«operador de plataforma» del compte bancari o d'altres serveis de pagament similars en què es paga o s'abona la «contraprestació».

9. Béns: qualsevol bé material.

10. Jurisdicció sòcia: Espanya i qualsevol altra jurisdicció amb la qual Espanya tingui en vigor un acord o un altre instrument jurídic en virtut del qual s'intercanviï de manera automàtica la informació especificada a l'article 54 *ter* del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, i que estigui identificada com a tal en un llistat públic.

11. Servei d'identificació: un procés electrònic que un Estat membre o la Unió, o bé una «jurisdicció associada» o l'OCDE, posa gratuïtament a disposició d'un «operador de plataforma obligat a comunicar informació» amb la finalitat de determinar la identitat i la residència fiscal d'un «venedor».

Secció II. Aplicació efectiva

A) Procediment administratiu per a l'elecció d'un únic Estat membre o «jurisdicció associada» a l'efecte de la comunicació d'informació.

Si un «operador de plataforma obligat a comunicar informació», en el sentit de la lletra a) de l'apartat 3 de l'article 54 *ter* del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, compleix algun dels criteris de connexió que s'hi estableixen en més d'un Estat membre o «jurisdicció associada», ha d'escollir un d'aquests estats membres o «jurisdiccions associades» per complir l'obligació d'informació que preveu aquest article. L'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» ho ha de notificar a totes les autoritats competents dels esmentats estats membres o «jurisdiccions associades» de la seva elecció.

B) Procediment administratiu per al registre únic d'un «operador de plataforma obligat a comunicar informació».

1. Un «operador de plataforma obligat a comunicar informació», en el sentit de la lletra b) de l'apartat 3 de l'article 54 *ter* del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, s'ha de registrar davant de l'autoritat competent de qualsevol Estat membre, d'acord amb l'article 8 *bis quater*, apartat 4, de la Directiva 2011/16/UE del Consell, de 15 de febrer de 2011, relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i per la qual es deroga la Directiva 77/799/CEE, quan iniciï la seva activitat com a «operador de plataforma».

2. L'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» que efectuï el registre únic davant de l'Administració tributària espanyola ha de proporcionar la informació següent sobre ell mateix:

- a) Nom;
- b) Adreça postal;
- c) Adreces electròniques, inclosos els llocs web;
- d) Qualsevol NIF expedit a l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació»;
- e) Una declaració amb informació sobre la identificació de l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» a efectes de l'IVA a la Unió, d'acord amb el títol XII, capítol 6, seccions 2 i 3, de la Directiva 2006/112/CE del Consell, de 28 de novembre de 2006, relativa al sistema comú de l'impost sobre el valor afegit;
- f) Els estats membres en què els «venedors subjectes a comunicació d'informació» siguin residents, en el sentit de l'article 8 d'aquest Reial decret.

3. L'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» ha de notificar a l'Administració tributària espanyola, com a Estat membre de registre únic, qualsevol canvi en la informació proporcionada d'acord amb l'apartat B.2 anterior.

4. L'Administració tributària espanyola ha d'assignar un número d'identificació individual a l'«operador de plataforma obligat a comunicar informació» i notificar-lo per via electrònica a les autoritats competents de tots els estats membres.